СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Пам'ятайте про Україну!

Ч. 37. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 26-го ЛЮТОГО 1987 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, FEBRUARY 26, 1987 No. 37. VOL. XCIV.

УНСоюз зложив дар на Залізний Фонд Семінарії

Владика Василь Лостен, стемфордський єпископ Української Католицької Церкви, прийняв 15-го січня ц.р. у своїй канцелярії у Стемфорді, Конн., головного предсідника УНСоюзу д-ра Івана О. Флиса та головного секретаря УНСоюзу Володимира Сохана, які склали на його руки під час цієї авдієнції чергові пожертви від Українського Народного Союзу на Залізний Фонд Семінарії св. Василія та на Український Музей у Стемфорді. На фото вгорі (зліва): В. Сохан, Владика В. Лостен і д-р І. Флис.

Існує загроза втрати української мови в школі в Торонто

Торонто (КУК). — На сходах Українського Зв'язкового Комітету у середу, 11-го лютого ц.р., радний Олесь Чумак повідомив, що Шкільна Рада Торонто плянує закрити курси української мови в середній школі Гамберсайд Колідієт через брак учнів.

„Якщо втратимо ці курси тепер", — сказав О. Чумак, „то ледве чи коли нам вдасться їх відновити".

Український Зв'язковий Комітет апелює до батьків і учнів щоб вписувалися на курси української мови в Гамберсайд Коліджієт від 10-ої до 13-ої кляси.

У Філядельфії відбудеться виставка Т. Вирсти

Філядельфія. — Тут в Українському Освітньо-Культурному Центрі відбудеться у п'ятницю, 6-го березня ц.р., відкриття виставки модерних малярських праць мистця Темістокля Вирсти, який постійно проживає у Парижі.

Виставку відкриє своїм словом маестро Петро Мегик в п'ятницю, 6-го березня, ц.р. о год. 8-ій вечора.

Вона буде відкрита для публіки також в суботу та неділю від год. 11-ої ранку до 6-ої вечора.

Як пересилати датки на ляборaторію, що виробляє „Украін"

Джерзі Сити, Н.Дж. — У зв'язку із запитами читачів як можна посилати датки на ляборaторію, що виробляє „Украін", про що „Свобода" писала в ч. 30 з суботи 14-го лютого 1987 року, інж. Ярослав Новицький інформує, що усі пожертви ідуть через австрійську поштову щадничу касу „P.S.K." на конто ч. 7459.355 зі зазначенням, що це на „Ukrainisches Institut fuer Krebsbekaempfung" (Юкраін), 106 Wien, Austria.

СВІДКИ НА ПРОЦЕСАХ МНИМИХ ЗЛОЧИНЦІВ БУЛИ ПІД ПОСТІЙНОЮ ОПІКОЮ ІЗРАЇЛЬСЬКОЇ ПОЛІЦІЇ

ОБОРОНА І. ДЕМ'ЯНЮКА ВИЯВИЛА РЯД НОВИХ РОЗБІЖНОСТЕЙ

Марта Скорупська (телефоном)

Єрусалим, Ізраїль. — Група уцілілих свідків з Треблінки була під постійною опікою ізраїльської поліції під час різних процесів проти мнимих злочинів, — виявили оборонці Івана Дем'янюка тут у вівторок, 25-го лютого ц.р., під час переслухань першого з тих свідків Пінхаса Епштайна. Крім того, головний поліційний інвестигатор нацистських злочинів Мартін Коляр ще два роки перед початком процесу проти І. Дем'янюка у Клівленді сказав П. Епштайнові, що він буде свідчити проти І. Дем'янюка, а щойно після того показав йому знімки і попросив вибрати з них фото І. Дем'янюка і Ф. Федоренка.

(Про ті аспекти процесу у понеділок увечері і у вівторок вранці засоби масової інформації в ЗСА не подали жадних звідомлень).

Перепитування П. Епштайна почав у вівторок вранці адвокат Марк О'Коннор, показавши йому мапу екстермінаційного табору в Треблінці, що її зроблено на підставі свідчень німецьких сторожів і свідків на процесі в Дюссельдорфі в 1964 році. П. Епштайн був тоді одним із свідків, але тепер оспорював деякі дані мапи. На пригадку, що він був одним із співавторів мапи, П. Епштайн нічого не відповів.

Член прокуратури Міхаел Шакед старався у своїх запитах до свідка внести нові інформації, проти чого запротестувала оборона і її суд підтримав.

Відтак М. О'Коннор попросив П. Епштайна переповісти про його та групи уцілілих свідків участь у процесах: в 1970 році у процесі коменданта табору Франца Штанґеля в Німеччині, у процесі Ф. Федоренка в 1978 році у Форт Лодердейлі на Флориді, у процесі Івана Дем'янюка у Клівленді в 1980 році.

Свідки завжди їздили тим самим літаком, коштом уряду Ізраїля, замешкували в тих самих готелях, їли сніданки, обіди, вечері разом, відбували розмови, узгіднювали свідчення, обмінювались „спогадами і записками" тощо. Їх завжди супроводжували два ізраїльські поліціянти, одним з яких завжди був Мартін Коляр.

Свідки також брали участь у з'їздах уцілілих з німецьких таборів смерти, обмінювались спогадами у розмовах тощо. Цим оборона старалась встановити можливість перебільшень під впливом емоцій, а то й свідчень базованих на спогадах інших осіб з інших таборів.

Коли свідки приїхали до Клівленду, говорив Епштайн, їх зустріли демонстрації українців біля готелю. „Уявіть собі мене називали каґебістом", — говорив Епштайн, попавши у 5-хвилинну тираду, відповідаючи на запит судді Далії Дорнер.

На запит ізраїльського оборонця Йорама Шефтеля чи Епштайн давав зізнання в 1970 році М. Колярові, він сказав, що так і зідентифікував із знімок сторожів Івана і Ф. Федоренка. На запит чи ім'я „Іван" було правдиве чи прибране, він сказав, що він „здогадується", що це ім'я правдиве.

У цьому моменті прокуратор М. Шакед попросив суддю дозволу внести як докази матеріял призбираний американською Службою іміґрації і натуралізації (ІНС).

М. О'Коннор запротестував, заявляючи, що це є спробою всунути „через задні двері" в цій стадії процесу недопустимі документи. Річ в тому, що серед запечатаної документації є ця сама знімка І. Дем'янюка, що є на виказці, переданій урядом СССР урядові Ізраїля. Як відомо, два незалежні експерти у ЗСА визнали виказку фальшивкою. Іншої, подібної виказки у жадних архівах нема. У процесах в ЗСА прокуратор Алан Раєн уважав виказку рішальним документом проти І. Дем'янюка, що він відтак підтвердив у своїй книжці „Тихі сусіди".

З поінформованих джерел відомо, що суд і прокуратура в Ізраїлі не мають нічого проти того, щоб цю сумнівну виказку піддати експертизі, що її мав би перевести Алберт Лайтер, американець, один з найкращих знавців у світі в тій ділянці. Але проти експертизи є міністерство закордонних справ Ізраїля і існують здогади, що уряд СССР передав оригінал виказки (за інтервенцією американського мільйонера Арманда Гаммера) під умовою, що вона не буде піддана експертизі. Ця справа повинна вирішитись до половини березня.

Не зважаючи на контроверсію у справі виказки, суддя дозволив прокуратурі матеріял ІНС представити, як доказовий.

Відтак прокуратор М. Шакед повернувся до свідчень Епштайна записаних в 1960 році польською мовою, які Епштайн день раніше частинно відкинув, бо вони буцім-то пофальшовані. Шакед старався суґерувати свідкові, що він зізнавав гебрейською мовою, а записувач списав ці свічення

(Закінчення на стор. 7)

ПРЕЗИДЕНТ Р. РЕҐЕН ЗНАВ ПРО ДОСТАВУ ЗБРОЇ ДО ІРАНУ

Вашінгтон. — Відомий щоденник „Ню Йорк Таймс" інформує у числі газети з 25-го лютого ц.р., що президент Роналд Реґен був докладно інформований його найближчими співробітниками про доставу зброї, амуніції і запасних частин до Ірану, країни, яка підтримує міжнародний тероризм в світі, звернений в першу чергу проти З'єднаних Стейтів Америки і його альянтів.

Речники Адміністрації спочатку заперечували участь Президента в іранській афері, але на підставі президентської комісії Тавера, співробітники інформували Р. Реґена про розвиток подій пов'язаних з тією доставою і можливістю звільнення американських закладників, які знаходяться в руках мусулманів-шіітів чи інших проіранських груп в Ливані та евентуального нав'язання зв'язків з „помірковaними" колами іранців в Теґрані. З цією метою, як відомо, до Ірану їздив кілька разів колишній голова Крайової ради безпеки Роберт МекФарлейн.

Всі ці справи зібрані і зафіксовані у звідомленні комісії Тавера звіт якої буде опублікований ще цього тижня. Згідно з цим звідомленням президент Р. Реґен відбирав кожного ранку від віцеадмірала Джана М. Пойтдекстера докладне звідомлення про закладників, доставу зброї і розвиток подій в Ірані. Особи, які добре поінформовані про відносини в Білому Домі і справу слідства іранської афери кажуть, що дискусія кожного ранку була коротка і річева, а сам Президент більше цікавився звільненням закладників, бо це в той час була престижева справа і її за всяку ціну хотів полагодити Уряд. Р. Реґен мінімально цікавився доставою зброї і, правдоподібно, нічого не знав, або знав дуже мало, про перекинення фондів з цієї продажі на конто антикомуністичних повстанців „контрас" в Нікараґуа. Цією справою виключно займався підполковник Олівер Норт, високий урядник в Раді безпеки, який мав широкі повновласті і тільки час від часу інформував про деякі важливі справи Дж. Пойтдекстера. Норт, як виглядає з повідомлення комісії, яку сам найменував Р. Реґен, здійснював плян продажу зброї, амуніції і запасних частин, які були доставлені до Ірану безпосередньо торговельними транспортовими літаками, або з допомогою Ізраїля, де, як відомо, накопичено деяку кількість американської зброї на випадок більшого конфлікту на Близькому Сході.

Президент Р. Реґен признався у вівторок, 24-го лютого, що його інформували про ці справи співробітники але він міг призабути, особливо справу чи він давав безпосередній наказа про доставу зброї до Ірану у вересні 1985 року. Виступаючи перед групою бизнесменів Р. Реґен заявив, що він міг забути, а жартома додав: „чи кожний з вас тут присутніх знає і пам'ятає, де він був і що робив у вересні 1985 року?"

У Білому Домі найближчі співробітники Президента нараджуються кожного дня над новою стратегією в цій справі, бо Адміністрація мусить зайняти якесь становище після опублікування звідомлення комісії Тавара.

Українські співаки виступають в опері „Борис Ґодунов"

Ню Йорк. — У найновішій постановці опери Модеста Мусорґського п.н. „Борис Ґодунов", прем'єра якої відбулася в Метрополітальній опері в понеділок, 23-го лютого ц.р., співають три українські співаки: відомий соліст цієї опери бас Павло Плішка, соліст Метрополітальної опери і постійний соліст українських концертів бас-баритон Андрій Добрянський і новоприбулий співак українського роду із Чехо-Словаччини Сергій Копчак.

У двох останніх постановках цієї опери, які пляновані під кінець цього зимово-весняного сезону, бас П. Плішка співатиме головну партію Бориса Ґодунова.

Вийшла повість про Чорнобиль

Ню Йорк, Н. Й. — У видавництві „Ліберті Паблишінґ Гавз" вийшла книжка російською мовою про трагедію на енерґетичній станції в Чорнобилі під заголовком „Звєзда Чорнобиля". Автор книжки Юлія Вознесєнская, народилася і виросла в Ленінграді, по освіті вона філолог. В 70-их роках стала одним із засновників самвидавного жіночого журналу „Марія". За це її заслано в Сибір. Повернувшись із заслання в 1980 році, Ю. Вознесєнская була „видворена" закордон і мешкає тепер у Західній Німеччині, де займається письменницькою, журналістичною, а також навчальною діяльністю.

В своїй книзі „Звєзда Чорнобиля" Ю. Вознесєнская розповідає про трьох сестер, на долю і характер яких чорнобильська катастрофа мала рішальний вплив. В книзі в реалістичний опис життя і долі цих трьох сестер включено багатий документальний матеріял, взятий із низки совєтських газет, повідомлень по радіо і телевізійних передач, що поруч із кольоритним реалістичним описом осіб і пов'язаного з ними середовища створює враження майже документального твору. Книга, що написана доступною мовою, читається легко. Описи сцен цієї катастрофи потрясають.

Книжку „Звєзда Чорнобиля" можна замовляти у видавництві: Liberty Publishing House, 475 Fifth Ave., Suite 511, New York, N. Y., 10017-6220; tel.: (212) 213-2126.

Ціна книжки 15 дол., і один доляр за пересилку одної книжки, а за кожну наступну 75 центів; в Канаді за пересилку 1,75 дол. за першу, а за пересилку наступних — по одному долярові.

Фільм „Україна в огні" треба закінчити

Джерзі Сиіті, Н. Дж. (О. К.). — Відомий фільмовий ентузіяст Ярослав Кулинич є доволі частим гостем в редакції „Свободи", яка його вітає сердечно, бо в нього добряча усмішка не сходить з обличчя, а на устах постійно приязне слово. Він також є постійним учасником усіх імпрез Українського Народного Союзу, які фільмує.

Справді, як тільки хтось згадає прізвище „Кулинич" то вам неодмінно ввижається трішки зігнута під тягарем фільмового апарату людина, що тягне за собою довгий електричний шнур для освітлення та у дійсному поті чола фільмує, фільмує...

Але тим разом Я. Кулинич без своїх тяжких апаратів, а тільки з малим фотографічним, яким відразу робить нам усім знімки. Це однак не було причиною останніх відвідин у редакції, а дійсна причина лежала у журбі кінопродуцента над фільмом „Україна в огні", який він хоче доконче закінчити до 1000-річчя Хрищення України.

Малюнок до теми фільму „Україна в огні".

У безпосередній розмові він розказує нам про всі складні проблеми, які взяв на себе з тим завданням, що здається є понад сили та спроможности однієї людини.

Фільм „Україна в огні" має у часі 2 до 2 і 1/2 годин представити ціле минуле України і наш фільмовий ентузіяст вже працює над ним повних 10 років з поміччю лише нечисленних подібних до нього ентузіястів того задуму. Сценарій до фільму написав Леонід Полтава, музику компонує Михайло Лев, мистецьким дорадником є Володимир Бачинський, а картинами займається оперова співачка Марія Ясінська-Мурована. Нарраторами фільму, що буде виконаний рівнорядно в англійській і українській мовах, будуть наші добре відомі молоді рецитатори Ольга Кириченко-Шуган і Юрій Денисенко.

Не треба навіть підкреслювати, що завдання цього фільму сильно інформативне, а що може зробити в сьогоднішніх обставинах саме фільм, найкраще бачимо після успіхів і розголосу фільму про Великий голод п.н. „Жнива розпачу" продукції другого українського фільмаря Славка Новицького. Це і підкреслює Я. Кулинич в розмові з рідкісною безсторонністю та браком будь-якої заздрости у відношенні до свого „конкурента".

Я. Кулинич має надію, що фільм „Україна в огні" буде в американських бібліотеках, університетах, школах і що наша молодь буде мати нагоду його оглядати та з нього вчитися. Він показує нам цілий ряд картин

(Закінчення на стор. 7)

У СВІТІ

ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР ЗСА Джордж Шулц заявив, що бомблення Лівії американськими воєнними літаками в квітні минулого року, зупинило, або як хто хоче зменшило, хвилю терористичних актів в світі. При тому він відмітив, що З'єднані Стейти застерігають собі право інтервеніювати мілітарно, якщо будуть загрожені американські інтереси чи громадяни терористичними групами. „Я думаю, — заявив Дж. Шулц, — що бомблення дещо навчило лівійського диктатора Муаммара Каддафі, що він мусить підпорядковуватись міжнародним законам і не може стосувати сил чи погрози проти держав чи громадян без почуття вини". Деякі країни, зокрема ті, які ще й сьогодні загрожені терористичною активністю, вимагали навіть повторення бомблень, бо, мовляв, Каддафі, респектує тільки силу. При тій нагоді Шулц ще раз наголосив, що він персонально не погоджується, щоб Уряд ЗСА давав будь-які концесії тим державам, які підтримують міжнародний тероризм, натякаючи, очевидно, на продаж зброї для Ірану.

МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ справ Ізраїля Шімон Перез поїхав з офіційними відвідинами до Єгипту. Там він має намір обговорити з лідерами існуючу, на його думку напружену ситуацію на Близькому Сході і пропонуватиме скликання міжнародної конференції для розв'язки тієї проблеми і підписання принаймні тимчасового мирового договору. Головну розмову Перез матиме з президентом Єгипту Ґосні Мубараком, який в останньому часі позитивно висловився про скликання міжнародної конференції, хоч прем'єр-міністер Ізраїля Їцак Шамір воліє індивідуальні розмови між Єрусалимом і поодинокими арабськими державами. У Брюсселі міністри закордонних справ членських держав Північно-Атлантійського Оборонного Союзу (НАТО) підтримали ідею міжнародної конференції під протекторатом Організації Об'єднаних Націй. Араби домагаються участи в такій конференції представників Палестинської Визвольної Організації, з чим не погоджується Ізраїль.

СПІЛКА ПИСЬМЕННИКІВ СССР привернула, на вимогу багатьох письменників і культурних діячів, членство у Спілці для Боріса Пастернака, автора відомої праці „Доктор Живаґо", яка появилася за кордоном великим накладом і на підставі якої був накручений популярний фільм цієї назви, який довго не сходив з екранів кінотеатрів і телевізійних апаратів. Згідно з інформацією з Москви, Спілка Письменників також погодилася на серійний друк згаданої книжки в 1988 році. Посмертне відновлення членства Пастернакові викликало за кордоном схвальні заяви західніх письменників і науковців, а також прихильників творчости померщого письменника. Серед інших померших письменників, праці яких стали тепер популярними в СССР, називається такі прізвища, як Владімір Набоков і поет та композитор Владімір Висотський.

АНАТОЛІЙ ЩАРАНСЬКИЙ, який брав участь в демонстрації в Ню Йорку в користь звільнення Йосифа Беґуна із совєтської тюрми заявив, що тимчасове звільнення ще нічого не говорить. Його можуть знову заарештувати, якщо він буде продовжувати викладати єврейську релігію чи історію Ізраїля для жидівських дітей в Москві чи будь-якому іншому місті СССР. Щаранський відмітив, що він не заспокоїться поки Беґун не покине Совєтського Союзу, бо людині з його характером там життя не буде. Як відомо, Й. Беґуна звільнили і він прибув до Москви. На станції його вітала велика група прихильників, квітами, співами, приязними вигуками тощо. Звільненого дослівно винесли на руках зі станції приятелі.

В АМЕРИЦІ

СЕКРЕТАР ДЕПАРТАМЕНТУ фінансів Джеймс Бейкер, виступаючи в фінансовій комісії Сенату, сказав, що пропозиція Білого Дому про торговельні закони буде сприяти зменшенню зовнішньоторговельного дефіциту ЗСА, і переконував Конґрес підтримувати президента Роналда Реґена в справах зовнішньої торгівлі. Голова комісії демократ Ллойд Бентсен, навпаки, твердив, що пропозиції Білого Дому не вирішать всіх проблем у зовнішній торгівлі і назвав деякі пропозиції Р. Реґена цілком символічними.

БІЛИЙ ДІМ ВІДКИНУВ версію про те, що налет американських літаків на Лівію у квітні минулого року мав на меті знищити лівійського диктатора Муаммара Каддафі. З цією версією виступив журнал „Ню Йорк Таймс Меґезін". Його репортер Сімур Герш, покликуючись на більш як 70 урядових чинників і військовослужбовців, пише, що квітневий рейд був націлений не стільки на військові бази і бази терористів, скільки на резиденцію М. Каддафі. Як твердить С. Герш, один з неназваних ним працівників військово-повітряної розвідки сказав: „Безумовно, в першу чергу мали намір ліквідувати Каддафі. Про це говорилося на всіх нарадах". Деякі бомби дійсно попали в будинок, де жив лівійський диктатор. Потім лівійці розповідали, що під час бомбардування загинула 15-місячна прибрана дочка Каддафі. Однак згодом ці чутки були спростовані.

В АМЕРИКАНСЬКИХ ГАЗЕТАХ появилися повідомлення про те, що на початку минулого року Рада Крайової Безпеки розробила плян, згідно з яким передбачалося вторгнення єгипетської армії на територію Лівії, окупація частини цієї країни і скинення режиму полковника Каддафі. З'єднані Стейти повинні були забезпечити атакуючим єгиптянам повітряне прикриття і надати засоби для транспортації військ. Детально плян розробив Об'єднаний штаб, який розглядав також можливість прямої американської участи, однак відхилив такий варіянт, бо для його здійснення треба було б використати шість американських дивізій. Проти пляну вже тоді активно виступав Державний департамент. Амбасадор ЗСА в Єгипті Ніколас Веліотіс прибув у зв'язку з цим у Вашінґтон і виклав свої міркування проти проєкту, запропонованого адміралом Джаном Пойндекстером.

ДЕЯКІ ЧЛЕНИ РЕСПУБЛІКАНСЬКОЇ партії, зокрема її консервативного правого крила, останньо збентежені провалом Адміністрації Реґена, щоб посилити свою позицію, натискають на республіканських кандидатів на президента ЗСА у 1988 році, щоб вони змінили свою політичну лінію в тому напрямі, щоб вона зовсім відрізнялася від політики теперішнього Уряду ЗСА. Консервативні республіканці дуже невдоволені з підтримки Р. Реґена урядові Південної Африки невідхильної постанови Президента перепровадити програму стратеґічної ініціятиви, як теж з Реґенівської відкритої, а не прихованої підтримки антикомуністичним групам, наприклад антикомуністичним нікараґуанським повстанцям чи контрас. Ця евентуальність зміни у великій частині закордонної політики Реґена ускладнює і утруднює ситуацію кандидатів від Республіканської партії на президента, якщо вони хочуть здобути підтримку у виборах від консервативних республіканських кіл.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Tel.: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Патріотичний фільм

Увесь минулий тиждень висвітлювали в Америці на мережі Ей-Бі-Сі рідкий в історії фільмового мистецтва фільм, який проходив протягом семи днів, разом 14 і півгодин. Створений на основі повісти Доналда Рая фільм „Америка" мав — за словами того автора книжки — піднести в американському суспільстві заникаючий патріотизм та пригадати, яка ціна свободі. Фільм призначений був для американців, які не мають уявлення що таке Совєтський Союз і комуністична система у практиці, — особливо для американської молоді, яка не виносить із шкіл ніякого уявлення про совєтську імперію і дійсність в Евразії. Є у тому фільмі сцени винняткової брутальности, є сцени як совєтські танки зрівнюють з землею цілу оселю і як із гелікоптерів вистрілюють цивільне населення. У фармерській околиці, яка є центральним тереном дії, настають черги за харчами і кварта молока стає люксусом. Показують, до чого доводить квітучу вільну країну десятирічна окупація. Є у тому фільмі коляборанти — кар'єристи, є принципіялісти — ідеалісти, є покази занику і відродження патріотизму. Запитує один із героїв свою дружину, яка обурювалась окупаційною практикою і заявляла гордо — „Я — американка". „Відколи ти американка, коли раніше ніколи про це не говорила?!" Є народження руху спротиву, терор проти терору і така страхітлива сцена терористичного жаху, що совєтський генерал стріляє собі в лоб, коли — видно — прокинулась у ньому совість.

Але це фільм з різними типово голливудськими прикрасами, як еротичні сцени і яскраві контрасти ідилії з трагедією. Очевидно, що є у фільмі історичні фальші, бо СССР ніколи не володів у Манджурії. Невідомо теж, звідкіля взялися совєтські війська в Америці. Сказано тільки, що це сталося „несподівано і безкровно". Треба здогадуватися, що сталося це в наслідок повного занепаду американського патріотизму. „Америка — це не територія і це не прапор" — каже Дейвин Мілфорд — центральна фіґура фільму, колишній конґресмен, невдачний кандидат на президента, який остаточно — перейшовши в'язницю і „психушку" — пристає до партизанів і гине, а його домовину обгортають американським прапором.

У „Ті-Ві Ґайді" щотижневій програмі за тиждень від 14-го - 20-го лютого маємо на тему цього фільму статтю-коментар Гаррісона Салсбері, колишнього довголітнього московського кореспондента „Ню Йорк Таймс-у", який за свої репортажі отримав був найвищу нагороду Пуліцера. Салсбері вже заголовком своєї статті „Чи совєти могли б загорнути (Америку) таким способом?" ставиться критично до цього фільму, закидаючи йому різні недокладності щодо совєтської дійсности. Салбері закинув, що фільм „Америка" — це твір голливудської продукції, яка відома з переплутування правди з уявою. Фільм, як кожний мистецький твір, кожна книжка — театральна п'єса чи образ, може подобатися або не подобатися. Можна мати застереження, що, наприклад, друга частина того фільму розпочинається еротичною сценою при чому та жінка пояснює своєму коханцеві, що „може" вона використовує його, коляборанта і опортуніста, на те, щоби зробити кар'єру і вбити його, а її партнер ще додає „в любовних обіймах". Це типово голливудська квітка. Аленазагал є там першорядні, знаменито схоплені сутобольшевицькі риси.

У тому фільмі утотожнюється термін СССР з терміном Росія. Так, як там представлені окупанти американського міста — може і добре, що все те записано на рахунок росіян. Правильно вказано, якими мистцями є большевики у маневруванні кожної окупованої ними найбагатшої країни. Україна була колись відома, як „житниця Европи" і тільки большевицький варваризм міг довести її до голодової катастрофи.

Народження в окупованій большевиками Америці руху спротиву і показу глибоко вкоріненого в усіх американців патріотизму — це добрий знак і для всіх тих американських громадян, що прибули із окупованої большевиками батьківщини: там мусить існувати ненависть до того режиму і національний патріотизм, який вибухне цілою своєю силою, як тільки захитається імперія.

Степан Женецький

ЛЯВІРУВАННЯ КИТАЮ МІЖ АМЕРИКОЮ І СССР

Один китайський журналіст, який проводив групу західніх журналістів, які нещодавно відвідували Китай, висловився, що політика Китаю відносно Америки і Совєтського Союзу, базується на китайській мудрості, що є старшою як великий китайський мур, а яка говорить: „Ї і, жі ї", що, перетлумачивши на українську мову, означає: „Використовуй дикунів — проти дикунів". Це є дуже старинна китайська традиція.

Члени китайських правлячих кіл окреслюють цю політику більш дипломатично, але сучасна політика явно прямує до того, щоб якнайбільше одержати користей для себе у відносинах із обома надпотугами, при тому держачись на далекій віддалі від них обох.

Американські дипломати говорять, що збільшення критики китайцями закордонної політики Америки і рівночасне тісніше наближення до Москви, є частиною намагань Китаю найти середню дорогу, щоб найкраще могти маніпулювати свої відносини з ними обома. Один старший англійський дипломат дуже лучно схарактеризував це так, що китайці перемінили ці стратегічні відносини в політичну гойдалку: ривалізуючі надпотуги, Америка і Москва, сидять на обох протилежних кінцях дошки, а Китай стоїть насередині, маніпулюючи рівновагу, пересуваючи балянс то в одну, то в другу сторону, залежно від того, з котрого боку він має більшу користь для себе.

Студентські демонстрації в Китаї

Дехто з американських спостерігачів припускає, що нещодавні студентські неспокої можуть причинитися до більшого наближення Пекіну до Москви. У Китаї почали поширюватися вістки, що студентські демонстрації — це наслідок заблизьких відносин з Америкою. У Вашінґтоні не думають, що американські відносини з Китаєм зазнають великих пошкоджень, але вони можуть спричинити труднощі Пінґові йти на тіснішу співпрацю з Америкою.

Одною з найбільших проблем в американських сучасних відносинах з Китаєм є те, що найвищий ватажок у СССР Ґорбачов, запропонував вершинну зустріч з китайським найвищим провідником Денґ-Шіапінґом, яка мала б відбутися після відновлення формальних зв'язків між комуністичними партіями обох країн. Китай заявляє, що він не бажає бути в жадному таборі обох надпотуг, а це значить, що він хоче направити свої раніші помилки, задалеке наближення до Совєтського Союзу в 1950-60 роках, а пізніше до Америки в 1970 і 1980 роках.

„Китай тепер перебрав ініціятиву закордонної політики між трьома великими потугами в свої руки і не хоче більше піддаватися під стратегічний тиск будь-якої з надпотуг", — заявив Чунґ Мінґкун, директор Народного оборонного інституту, де виховуються китайські мілітарні стратеги. Він окреслює нове політичне становище, як „незалежне" і „рівновіддалене від обох надпотуг. Іншими словами, Китай бажає направити 25-річну ворожнечу з Совєтським Союзом, але він все ще вважає Москву найбільшою загрозою для себе, та рівночасно хоче залишитися у близьких стосунках з Америкою, не зважаючи на збільшення критицизму щодо закордонної політики ЗСА.

Журба Заходу

Західні спостерігачі Китаю в останньому часі стали турбуватися тим, що там приходить до щораз більшого значення заступник прем'єра Лі Пінґ, критик деяких економічних реформ у Китаю та прихильник тісної співпраці з Москвою. Він є прихильником малокоштовної обмінної торгівлі, яку Китай тепер провадить зі Совєтським Союзом. Є загальне припущення, що Лі, мабуть, стане прем'єром на місце усуненого Гу, якого вважають більш ліберальним в ідеологічних і економічних справах. Постійний зріст економічної потуги Китаю насуває питання, який це матиме вплив на світовий ринок, у міжнародних економічних організаціях та на справи безпеки, як наприклад, який рід зброї він буде розбудовувати та які втрачені чи ясніше, загарбані царською Москвою, свої терени, він почне домагатися, щоб йому повернути.

Конкуренція надпотуг за впливи у Пекіні, дає Китаєві велику силу в торгівлі, яку він дуже зручно використовує. Від Америки Китай хоче торговельного першенства, найновішої технології та допомоги поновного об'єднання Тайвану. Вашінґтон вже дав запевнення Пекінові, що він поступово буде зменшувати доставу зброї Тайванові, але Пекін нарікає, що це зменшення є надто повільне. Америка також постійно зменшує обмеження продажу технології для Китаю.

Китай домагається від Москви відтягнення військ з Афганістану та з-над цілого китайсько-совєтського кордону, як теж, щоб вона перестала допомагати В'єтнамові в окупації Камбоджі. Совєтський уряд нещодавно заявив, що в часі поміж місяцями — квітнем і червнем цього року — він виведе одну дивізію своїх військ з Монголії. А щодо Афганістану, то совєтський міністер закордонних справ Шеварднадзе недавно заявив, що він хоче говорити про плян відтягнення совєт-

(Закінчення на стор. 6)

Ірина Дибко

Богатирі стародавньої України

Оповідання для дітей кожного віку, авторства Олександри Копач, обкладинка у виконанні Мирона Левицького. Книжечка у присвяті внучатам; в ній десять оповідань, список ілюстрацій та словник — пояснення слів, не часто вживаних під цю пору. Сторінок — 53. Видало Об'єднання Працівників Дитячої Літератури, в Торонто, в Канаді.

„Не знаю, Бог дає, мабуть
Усяким людям всякі дари:
....
Який же дар дістали ті,
що так дітей учити
вміють?
Мені здається, в скарбі тім
Любові найбільш
дісталось їм".

Іван Франко

Даром любови — обдарував Господь щедро, десницею своєю, авторів літературних творів для дітей, для тих найменших. Діти у найперших спроможностях своїх слів, не вгавають: „лоскази байку, лосказк казку"... Тож атори байок, казок, оповідань не є лише письменниками але й скульпторами, що своїми словами, мов долотом різьблять уяву дитини, надають їй вигляд дійових осіб, їхні добрі, корисні й злі та нищівні вдачі. Тому то вельми важливим є те „долото" у руках письменника, щоб воно, не дай Бог, не зранило скульптури уяви, а збагачувало, окрилювало, вказувало дорогу до шляхетних ідеалів, як ось Олександра Копач, в одному з оповідань в книжечці, „Добриня Богатир": „Сім років пройшло, через гори, ліси, поля перемандрували, хлоп'я Добриню достойно обдарували: оком бистрим, слухом гострим, думкою ясною, серцем добрим, завзяттям незломним, охотою лицарською". Обдарувати такими прикметами, спрагнене знання, поле думок дитини — це нічим не заступимий скарб, вагу важливости якого знає Олександра Копач, колишня директорка Школи Українознавства в Торонто, а тепер авторка виховної літератури для наймолодших. Бо коли виростатимуть українські діти в такому родинному оточенні де, перед усім і вся, наголошуються прикмети вдачі „Добрині Богатиря", тоді й перші кроки поза домом будуть стійкішими й непохитними. Вийшовши на шлях життя, молода людина, колишня дитина, напевно стріне не одну перешкоду, не раз і зневіриться у власні сили. Тоді — хто-знає — може пригадає „Добриню Богатира", (не одні ми пригадали...), боєце Добриня вийшов на прю Звірюці-потворі: „Три дні і три ночі билися і не міг Добриня її подолати, думав уже відступати. А з неба голос озвався: „Не відступай!". І знов і знов, меч Дужан гримів-палав, аж поки останню голову зміїну відрубав". „Не відступай!" — значить не здавайсь в полон невдач, а йди їм на прю! Ось, що вчить оповідання.

За ним слідує другий, особливий дороговказ, в оповіданні „Богатир Святогор", його побачить, підростаюча дитина, в словах Миколи Селяновича, як то він Святогорові радив: Тобі дорога Правду боронити". А коли Святогор почував себе ще надто молодим для такого великого діла, тоді знову Микула Селянович вказує звідкіля йому сили набирати: „У серце своє дивись! Скільки віри у великі діла маєш, стільки й досягнеш!"

Порада Микули Селяновича в оповіданні Олександри Копач стає в пригоді не лише дитині, вона особлива, у всякому віці людини... Вислови Олександри Копач дихають глибиною змісту і є душею кожного оповідання у книжечці; чим вона й непересічна; тим більше, що наголос в оповіданнях — це давнина вільної України.

В оповіданні „Романко — Роман Великий" довідається молода дитина, що потрібне, щоб великим бути: „ — Великим бути — треба рости, книги читати, багато знати". В оповіданні „Богатир Царевич, Чоботком званий" є неприховане „посланіє" й для батьків; читаємо, коли спустошила дика орда наш Край, тоді то мати Дана „на березі Дніпра плакала, над водами з'явилась Пані з Дитятком на руці, і до людей долинули її слова: „Не розпачайте, люди, а дітей ваших для Бога і Батьківщини виховуйте! Віру в майбутнє кріпіть!

Тож виховуймо, щоб наші діти читали українською мовою такі твори, що будуть розказувати їм про Богатирів Стародавньої України, щоби й вони, наші діти, вже від найперших років своїх, мріяли стати богатирами, бож і закінчує свою книжечку, Олександра Копач, словами: „Кажуть, в Україні ще богатирі живуть і до великого Чину за Правду, за Волю стати нас всіх закликають".

Микола Бараболяк

ДЕМОНСТРУВАТИ ЧИ НІ?

Бути нам нині за демонстраціями в Совєтському Союзі, чи проти них? Схвалювати нам її тут на еміґрації, чи вважати їх в цей час недоцільними, а то й шкідливими?

Були в Совєтському Союзі, в Казахстані, демонстрації у зв'язку з заступленням там на пості секретаря партії казаха Кунаєва росіянином. Про якісь демонстрації в Україні, нині не чувати і, мабуть, і мови бути не може. Причини відомі. В тижні від 9-го лютого відбувались у Москві демонстрації жидів у зв'язку з ув'язненням їхнього вчителя Божого Закону — Беґуна. Не були то великі, масові виступи. Понад сотня репортерів із цілого світу, а головно зі ЗСА, було замовлених демонстрантами і збіглось, щоб показати цілому світові ту небувалу подію. І дійсно цілий тиждень американські телевізійні сітки показували, як кільканадцять жінок намагались маршувати, а якісь типи штовхали їх, намагаючись їх розігнати.

Знавці підсовєтських відносин і видимі вороги совєтської системи, як Джін Киркпатрик, яка з групою видних осіб американського політичного світу, між якими був і Кіссінджер, відвідали СССР, каже, що Ґорбачов має дійсно серйозні інтенції перебудувати совєтську систему на більш людяних принципах. Як далеко не йшли б задуми Ґорбачова і які не були б його мотиви, треба ставитись позитивно до його інтенцій. Виглядів на те, що Захід може виступити з війною проти СССР — нема. Що там може наспіти революція, яка завалить систему — на те після сімдесяти років після революції — теж годі надіятись. А кожна відлига в час лютої зими для людей, що загибають, рятунок! Отже, нерозумно з точки бачення Заходу, каже вона не бажати Ґорбачову успіху. А перед ним завдання дуже важке. Проти його задумів є залишки старої ґвардії Брежнєва — Андропова, а головно ціла армія бюрократії, яка інвенстувала своє майбутнє у систему і має в ній як говориться в Америці „vested interest". Боротись із тою машиною Ґорбачову нелегко, Хрущова вона завалила.

Ґорбачова ситуацію мож на порівняти з ситуацією Денґа Шіаопінґа в Китаї. Демонстрації студентів захитали політикою Денґа і він мусів зробити крок назад. В демонстраціях, які малі вони не були б — небезпека і для Ґорбачова. „А не казали ми" — оце напевно рефрен, який приходиться вислуховувати Ґорбачову від консерватистів у ЦК КПСС. Факт, що американські засоби масової інформації годували публіку цілий тиждень демонстрацією тих 17-ти жінок — удар для Ґорбачова і його політики. Американські засоби масової інформації ллють воду на млин найлютіших ворогів Заходу. Отже кому здалось ця робота? Є жахливі ші речі, є гріхи Брежнєвської кліки (а раніше сталінської), які можна б нині висувати на денне світло, як голод в Україні, як 400 українських жінок під колесами танків, але про те „мідія" не писне. Дисиденти в СССР — то тільки жидівські „рефюзники!" Відомому авторові телевізійної програми Филові Донагю дозволили цього місяця перевести інтервю м. і. і з жидівськими дисидентами в Москві. Закінчуючи свою програму у СССР він на запит сказав, що найприкрішим для нього розчаруванням було те, що влада зменшила число „рефюзників" на його програмі з 50 до 25, через що вони відмовились говорити взагалі. Такими сильними і відважними стали жиди в СССР завдяки підтримці американських засобів інформації. Роблять навіть те, що в цю пору є зі шкодою для інтересу цілого світу, бо допомагають „твердим" колам у Кремлі кидати колоди Ґорбачову в його позитивних, з точки бачення Заходу, настановах навіть у стосунку до них.

Жиди все за правду. Але тільки цю, що в них і трішки у Бога. І за цю їхню правду заступається беззастережно в ЗСА „мідія". Коли пишу ці рядки, радіо і телевізори горлають про початок процесу над Іваном Дем'янюком. Хай що жиди вірять своїм свідкам, що наш Іван — це „Іван Ґрозний". Після 40-ка років я не пізнаю добре знайомих, з якими колись жив роками. Але їм вірити вільно. Хай і би навіть і вірили, що Дем'янюк насправді попихав нещасні жертви гітлерівського безумства до камери смерти... Але як це подають публіці американські засоби масової інформації? Непоінформований, або слабо обзнайомлений з фактами американський слухач, прийме цю інформацію в той спосіб, що той Іван Дем'янюк насправді не менш особисто відповідальний за голокост, як Айхман. Бо засоби масової інформації лепечуть: від чверть сторіччя це другий випадок суду над нацистом! От найшли нациста! Американські засоби масової інформації зумисне, бо інакше годі зрозуміти, допомагають нашим коштом жидам утримати їхнє національне „еґо" в стані постійного напруження. Піддержуть духа ненависти нашим коштом.

Та повертаючись до питання: демонструвати, чи не демонструвати? Для нас це питання властиво не існує, бо демонструвати в Україні проти кремлівського насилля не маємо змоги. Не маємо за плечима могутніх американських засобів інформації, які обстали б за нами. Та коли ми при тому питанні, то завважимо: жиди так жагуче обороняють цей принцип вияву вільної думки. Цікаво чому не бачимо на телебаченні протестаційних демонстрацій палестинців, а коли їх бачимо, то вони здушувані дуже драстично. Допустили б вони наших хлопців демонструвати проти поведінки супроти Дем'янюка?

З'ЄДНАНІ СТЕЙТИ Америки і Великобританія, користуючись своїм правом постійних членів Ради Безпеки ООН, наложили вето на резолюцію про запровадження економічних санкцій проти Південно-Африканської Республіки. Запропоновані санкції в основному повторювали санкції ЗСА, прийняті Конґресом всупереч президентському вето. Вони включають заборону на імпорт з ПАР золотих монет, військового обладнання, текстилю, сталі та деяких інших предметів, а також заборону літакам ПАР приземлятися на летовищах інших країн. Тимчасовий представник ЗСА в Організації Об'єднаних Націй Герберт Окун заявив, що санкції не приведуть до ліквідації системи апартеїду, а тільки дестабілізують економіку і будуть тягарем для місцевого населення.

Іван Боднарчук

БЕЗДОМНА

(новеля)

У світанкових тінях над морем, напіткнулись риболовці на мертву жінку. Лежала на піску закутана з головою у сіру плахту. Припливи бистрих хвиль полоскали її босі ноги. Один з риболовців підійшов, штовхнув ногою — не ворушилась. А другий зачепившись вудкою за плахту, підійшов ближче: відкрив обличчя і викрикнув:

Ой, а це ж не та, що кожного ранку тут тих галасливих, як тут кажуть мевів, годувала? Збіглись риболовці, схилились над мертвою жінкою.

— Вона, та ж сама. Гей вуйно, на гачок ви нам піймались, усміхніться!

— Ой, та вона не дихає — холодна, мов жаба.

— Та це ж та сама, що ген, під кріслатою пальмою вічно над своїми листами сиділа. Гарні пісні наспівувала, ведучи за собою мале хлоп'я...

— Вона нетутешня була. Коли хочете знати, послухайте! Приїхала з України, а тут зустрів її син з хлопчиною, і влаштував десь тут на якійсь квартирі, бо дружина в нього чужинка й ніяк не дозволяла йому стягати маму з України. А він маму стягнув, десь її тут влаштував і залишив з нею свого синка. Строк візити її закінчився, продовжити не хотіли... Вона покинула квартиру, доживала тут без адреси — бездомною.

Риболови ще вистояли якусь мить у молитовній позі, а тоді поспішили повідомити сторожу про мертву жінку.

Тепер білими полотнами обтулили її ці галасливі птахи. Обтанцьовуючи її, галасували пронизливими голосами, немов намагались збудити мертву зі сну.

Пригуділа рятівнича сторожа і забрала трупа. Залишилось на пісках її лігво, встелене списаними листами. Вітер метав листками по пісках, заганяв їх у кущі.

Десь під захід сонця, з'явився тут її син, Прокіп. Він, босий, без накриття, ганявся за листами з наполошеними вітрами. Ніхто не знав, яку процедуру він пройшов, поки мама в домовині опинилась на його вантажному авті.

Смерком рушив у дорогу. Дорога не так то й далека, але переткана багатьма мостами й далась відчути тепер при зударі тепла з холодом. Десь з-за лісу вихопився повновидий місяць, котився з-за хмари в хмару, вантажне авто метало ним, немов м'ячем. У погоні нічних вітрів гуділи стовпи і дроти.

За плечима Прокопа стукотіла домовина, вчувся йому голос мами. „Хто його збагне, чи мертві не підслухають нас. Може це мама стукає ногою об віко домовини, щоб порозмовляти з нею".

— Чи чуєте, ви, мене мамо? Я з вами ще не наговорився. Мій Андрійко повернувся додому та й тужить за вами. Він переспівує ваші чудові пісні: обидвоє з мамою співають, бо мамі дуже вони подобались. Жінка як не хотіла вас, так тепер вигнала мене з дому, сказала: „Їдь, але без мами не повертайся... Я хочу, щоб мама твоя ще з нами пожила. Андрійко каже, що вона чудова, й чарівна. Їй нічого вертатись туди, звідки приїхала". А що ж я їй скажу? Замість мами, привезу домовину... Ваші, мамо, пісні, прилипли їй до душі. Вона піяністка.

Вантажне авто якось урочисто гуділо, домовина вихитувалась, дорога сичала, метала світлами, стовпами. Прокопові постійно вчувався голос мами.

„Чи пам'ятаєш, синку, як голодний рік, я з тобою маленьким, у темну ніч, перебрела річку Збруч, щоб тільки врятуватись нам від голодової смерти. Га?

„Пам'ятаю, мамо, частенько згадую. Я тоді був такий, як тепер мій Андрійко. Ніч темна, а ми босі, опухлі... Ви обіруч тримали мене маленького на своїй голові, бо вода в Збручі була вам по шию. Перебрили Збруч, а там наші люди, пригостили нас, немов рідних. Далекий світ, багато літ, а це не забувається.

Прокіп збився з дороги. Об'їжджав круті яри, навколо ятріли далекі ліхтарі, мотор форкотів, колеса не обертались. Тут наздігнала Прокопа поліція. Виявилось, що Прокіп незаконно взяв домовину з небіжкою мамою на своє вантажне авто, щоб привезти її додому. Виринули питання, де належить похоронити маму: вислати трупа в Україну, забрати додому, чи похоронити на Фльориді. Вона ж громадянка СССР. — Так, але вона моя мама — відстоював своє право Прокіп. Похоронив маму на Фльориді. Десь третього дня повернувся додому. Дружина з синком, що так нетерпеливо очікували бабуні, вибігли назустріч, але бабуні не було.

Привітали батька, питались, де залишилась бабуня. Прокіп тільки сказав: — Бабусі нема. Бабуня переключилась у іншу сферу життя. — Для Андрійка поняття це не було зрозуміле. Він подумав, що бабуся повернулася в Україну. Увійшов у свою кімнату, впав на подушку й розплакався.

Батько з матір'ю заспокоювали його — Дивись скільки бабуся передала тобі казочок, пісень... Оформимо у книжечку і будеш мати гарну пам'ятку. Вона завжди буде живою з тобою... Йди до фортепіяна, я хочу послухати, як ти співаєш її пісні — сказав батько.

Андрійко витер очі, взяв маму за руку. Мама сіла за фортепіян, поклала пальці на клявіші, й наступила хвилинка мовчання. А після цього мама піднесла очі на портрет бабусі, торкнулась пальцями клявішів. Андрійко вступив в акорд і вітальня пройнялась бабусиною піснею. Вона тепер, немов жива вітала між ними.

ПРОТОКОЛ
31-ої ЗВИЧАЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЯКА ВІДБУЛАСЯ В ГОТЕЛІ ГАЄТ-РІДЖЕНСІ В ДІРБОРН, МИШ. В ДНЯХ ВІД 26-го до 30-го ТРАВНЯ 1986 РОКУ

(10)

10. ДИСКУСІЯ НАД ЗВІДОМЛЕННЯМИ ТА ЇХ ПРИЙНЯТТЯ

Продовження

Володимир Гетьманський (374) покликався на звіт головного предсідника д-ра І. Флиса, який приписав вину спадку членства УНСоюзу всім секретарям і відділовим урядовцям. На його думку так не є, бо „від голови риба смердить". Коли б головний предсідник менше занимався політикою, а більше часу присвячував справам УНСоюзу, то організаційні справи виглядали б інакше. Якщо б ті гроші, які видано на УАКРаду, були вжиті на потребу УНСоюзу — на підвишку винагороди секретарям, то висліди організаційної праці були б на багато кращі. Запитався, чому не було представника Екзекутиви УНС на останніх зборах Бостонської Округи. Радактора Зенона Снилика запитався, чому він попросив жінку-неукраїнку говорити з американськими репортерами про відносини в Україні тоді, коли стався нуклеарний вибух у Чорнобилі, Україна.

Зенон Василькевич (174) ствердив, що члени одного середовища критикують головного предсідника д-ра І. Флиса за його віддану праця для УНСоюзу та для української громади. Висловив побажання, щоб визнати УАКРду, як одиноку надбудову української громади. Висловив признання д-рові І. Флисові за його віддану працю.

Олександер Худолій (93) запитася, які пляни має Головний Екзекутивний Комітет для покращання Союзівки, для того, щоб зробити її дійсно гарною і на високому рівні відпочинковою оселею Українського Народного Союзу, яка була б відкрита на протязі цілого року і могла служити членам УНС і гостям, як також, щоб могли там відбуватися конвенції різних українських організацій.

Іван Винник (194) запитався голову Контрольної Комісії м-ра Івана Геврика, чому в контролях діловодства УНСоюзу, що відбувалися двічі в році, не брали участі всі 5 членів Контрольної Комісії. В тих часах, коли він був членом Контрольної Комісії УНС, таке не траплялося. Попросив вияснення, чому у фінансовому звіті немає поданого списка пожертв на поодинокі українські організації. Попросив, щоб у міру можливости, подати цей список зібраним делегатам. Відносно резерви сказав, що відсотки з неї повинні йти до Братського Фонду. Підкреслив, що сума вплачених вкладок зменшилася і на це треба звернути увагу, бо приходи УНСоюзу повинні в першу чергу базуватися на вкладках членів. Завважив, що на попередній — 30-ій Конвенції, він був порушив справу висилки звітів членів Головного Уряду делегатам ще перед Конвенцією з метою, щоб вони мали змогу познайомитися з їхнім змістом. Висловив побажання, щоб перед наступною Конвенцією делегати одержали звіти щонайменше один тиждень перед Конвенцією. Відносно поділу в українській громаді сказав, що це не є нічого нового. Поділ був ще за часів, коли предсідником УНСоюзу був Дмитро Галичин, а президентом УККА був проф. Лев Добрянський. Але вони підходили до тих справ дуже холодно. Дораджував, щоб і тепер не горячкуватись, бо гострий поділ у громаді буде відбиватися негативно на організаційній праці УНСоюзу. Сказав, що на залі є бувший головний предсідник УНС Йосиф Лисогір і на його думку, Й. Лисогір повинен сидіти за почесним столом. Він заслужився для УНСоюзу і його треба пошанувати за це.

Дмитро Заневич (441) висловив жаль, а при тому здивування, що на протязі трьохгодинної дискусії, майже ніхто не дав признання тим членам Екзекутивного Комітету УНС, які так багато часу і праці, повної посвяти, віддали УНСоюзові — такого не водиться в американських установах. Йому встидно за всіх тих делегатів, які в той спосіб висловлювалися. Запитався, скільки коштує УНСоюз кожна одна хвилина цих конвенційних нарад.

Осип Гладун (277) запитався, якими мотивами руководилися члени Екзекутивного Комітету, покликуючи Конвенційні Комісії. Чому в тих Комісіях немає представника Округи Нової Англії. Ствердив, що „Свобода" поміщує забагато однопартійних статей, що є перешкодою для секретарів одганізувати членів. Головний контролер, о. протопресвітер Степан Біляк повинен вплинути своїм авторитетом, щоб „Свобода" пропагувала єдність в українській громаді.

Іван Бараник (21) сказав, що, будучи літом минулого року на Союзівці, він завважив, що там є декілька будинків, які потребують негайної направи, бо інакше цілком розваляться. Висловив надію, що це скоро станеться. В дальшому запитався, чому так дуже спізняється друк посмертних згадок про членів.

На тому закінчено ранню сесію вівтіркових нарад.

Перерва на обід.

ВІВТОРОК — 27-го травня 1986
Пополуднева сесія — год. 2:30 по пол.

Леонід Філь, предсідник Конвенції відкрив наради і попросив свого заступника, д-ра Юрія Оришкевича вести нарадами.

Д-р Юрій Оришкевич на вступі подякував за привілей — вибір на заступника предсідника Президії 31-шої Конвенції УНС. Ствердив, що наради Конвенції поступають досить добре. Відчитав привіти від поодиноких українських організацій і установ, які наспіли з нагоди Конвенції УНС:

1) Українська Федеральна Кредитівка „Самопоміч" — Дітройт, Міш.
2) Централя Українських Кооператив Америки
3) Український Освітньо-Культурний Центр — Філядельфія, Па.
4) Організація Державного Відродження України.
5) Український Національний Музей — Чікаго, Ілл.

ВІДПОВІДІ НА ЗАПИТИ

Ред. Зенон Снилик на вступі повідомив, що наклад „Свободи" за 27-ме травня 1986 р., є в дорозі на Конвенцію і делегати скоро його одержать. На питання відносно поміщення у „Свободі" вісток про Сахарова відповів, що Сахаров є людиною світового маштабу, який одержав нагороду Нобля і якщо є вісткі, які відносяться до його особи, обов'язком „Свободи" є їх помістити, бо це є важлива світова подія. Відносно твердження, що „Свобода" мало пише про патріярхальні справи сказав, що в минулому році було звідомлення у „Свободі" про патріярхальний день, що його влаштовувало Ню Джерзі на стейтовому маштабі. У цьому році, читачі „Свободи" мали змогу знову прочитати інформації про ту імпрезу. Сказав, що на залі є діючий голова Патріярхального Товариства і він напевно підтвердить, що відношення редакції „Свободи" до патріярхальних справ, як і до всіх інших краєвих установ і організацій є наскрізь позитивне. Д-рові І. Скальчукові, на його твердження, що „Свобода" не поміщує вісток про „немилі нам організації" сказав, що декілька тижнів тому сумівці і тусмівці з Пассейку влаштували свято моря на кораблі в Ню Йорку і „Свобода" помістила про це новинку перед святкуванням, це саме зробив „Український Тижневик", а після відбуття свята були у „Свободі" і в „Українському Тижневику" поміщені знімки і звідомлення із цієї імпрези. В дальшому, відповідаючи д-рові І. Скальчукові, подав, що кожного року, коли на оселі СУМА під час Дня Праці відбувається величавий здвиг Організацій Визвольного Фронту, у „Свободі" появляються повідомлення перед здвигом і на першій сторінці щоденника вістки про відбуття здвигу. При тому завважив, що в тому самому дні, коли є здвиг, на „Союзівці" теж є великий здвиг народу, бо там тоді відбуваються спортові імпрези — крайові тенісові плавацькі змагання, в яких беруть участь пластуни, сумівці, одумівці і тусмівці. Про ці змагання „Свобода" теж пише на першій своїй сторінці, але мусить підкреслити, що він не пригадує собі, щоб за 32-оє крайових першенств у тенісі та плаванні, будьяка газета, чи то „Гомін України", чи „Шлях Перемоги", чи тепер постала „Національна Трибуна" подала про ці змагання бодай коротку згадку на четвертій сторінці одної із них. В дальшому сказав, що в цьому році Організації Визвольного Фронту і УККА влаштували на Капітолю у Вашінгтоні відзначення 22-го січня, але, на жаль, до „Свободи" не прийшло пресове звідомлення, ані перед згаданими святкуваннями, ані після них. Відносно маніфестації і концерту в Ню Йорку відповів, що помимо того, що „Свобода" не мала офіційного повідомлення про них, вістка про це була поміщена у „Свободі" перед концертом, було звідомлення після нього і була рецензія на концерт, яку заздалегідь редакція замовила у відомого українського музиколога проф. Ігоря Соневицького. З огляду на те, „Свобода" помістила тільки рецензію того рецензента, який є постійним дописувачем „Свободи" і в якого редакція замовила згадану рецензію. У новинках була згадка про рецепцію д-ра Ґантера з Вашінгтон Пост.

На запит у адміністраційних справах сказав, що адміністрація „Свободи" не підлягає редакції, а безпосередньо Екзекутиві УНС. У справі сторінки сеньйорів, про що запитувався д-р Олег Волянський, відповів, що ніхто зі сеньйорів не може нарікати, бо і Головний Екзекутивний Комітет і редакція „Свободи" мають яканайкраще відношення до сеньйорів, в чому вони не можуть заперечити. Після минулорічного з'їзду сеньйорів, він звернувся до їхньої Управи і просив, щоб дали яканайскоріше матеріяли на сторінку, бо починаючи з місяця лютого 1986 р., друкарня „Свободи" буде перевантажена конвенційними матеріялами. Однак матеріяли сеньйорів на їхню сторінку він одержав аж у квітні ц.р. Самозрозуміло, що у передконвенційному часі їхня сторінка не могла появитися. Сторінка є зложена і появиться з датою 29-го травня 1986 р. Відносно спізнених посмертних вісток вияснив, що деякі повідомлення про смерть члена приходять вже із спізненням від секретаря Відділу. Але з хвилиною, коли редакція одержить таку вістку від головного секретаря, зразу її редагує і передає до друкарні. В останньому часі, з огляду на перевантаження друкарні конвенційними справами, поміщення тих вісток запізнилося. Попросив секретарів, щоб вони зразу посилали вістку про смерть члена, а тоді редакція її редаґує і відразу поміщує, бо має пошану до кожного члена. Звернувся до д-ра Богдана Футея і сказав, що йому є дуже приємно, що він цікавиться „Свободою" і уболіває над її низьким рівнем. Сказав, що редакція бере до уваги тільки кваліфіковану опінію. Володимирові Гетьманському, який на його думку мусів мати далекометричну апаратуру, відповів, що він одержав невірну інформацію. Згідно з фактами було так: у вівторок, 29-го квітня ц.р., після вістки про катастрофу у Чорнобилі, його повідомлено, що до „Свободи" прийдуть репортери телевізійної станції ч. 9, яка до речі є в постійному контакті зі „Свободою" і „Українським Тижневиком" і яка, крім інтерв'ю з редакторами, хоче перевести інтерв'ю з особою, яка жила поблизу Києва і може дещо розказати про сучасні тамошні відносини. Ніхто з тих, що працюють в УНСоюзі не погодився на того рода інтерв'ю з огляду на те, що там живуть їхні родини. Натомість погодилася говорити неукраїнка, яка виїхала зі своєю родиною 10 років тому з України, а вже понад 7 років працює складачем у „Свободі". І вона сказала, що Київ є в Україні, а не, як це твердив мильно поінформаований В. Гетманський, у Росії. На запити, що робила „Свобода" в справі Чорнобиля відповів, що почавши від вівтірка, 29-го квітня 1986 р., на протязі декількох днів, у „Свободі" були кожночасно репортери щонайменше шістьох телевізійних станцій, які шукали у „Свободі" за новинками в тій справі. „Свобода" старалася використати кожний момент, щоб знова не повторився 1933-ий рік. Одинокий журнал, який не скontактувався зі „Свободою" був „Ю.С.Нюз енд Ворлд Ріпорт", який, як усім відомо, помістив статтю „Найтмер ін Рашія". Та скора реакція українців примусила журнал помістити листи протесту, між ними лист-статтю заступника гол. предсідника д-ра Мирона Куропася. Зложив при тому подяку ред. Володимирові Левенцеві за його працю над редаґуванням „Свободи" в тому часі, коли він займався цими кореспондентами. Кінчаючи свої відповіді, підкреслив, що треба всім мати на увазі, що коли прийшла потреба дати достовірні інформації, американська преса і телевізія звернулася за ними якраз до „Свободи" „Українського Тижневика" і до УНСоюзу.

Тарас Максимович (головний радний) на питання, чи на Фльориді могла б відбутися наступна, 32-га Конвенція УНС відповів, що на Фльориді є велика і активна українська громада і Конвенція УНСоюзу могла б бути там дуже успішною.

Володимир Квас (головний рандий) попросив адв. Нестора Олесницького, щоб відповів на закид адвоката Романа Олесницького, що його праця на Союзівці є конфліктом інтересів.

Адв. Нестор Олесницький відчитав параграф ч. 29 (стор. 26) статуту УНСоюзу. Підкреслив, що В. Квас, як головний радний, працює на Союзівці за винагородою та що його праця є для добра УНСоюзу і не колідує з інтересами Союзу.

Евген Іванців підкреслив потребу влаштування у Вашінгтоні бюра УНСоюзу з огляду на ситуацію, яка витворилася тоді, коли постало O.S.I., яке має завдання вишукувати воєнних злочинців. Вони оскаржують українців — серед них членів УНСоюзу — у воєнних злочинах. Депортація до Ізраїлю Івана Дем'янюка, який разом із цілою родиною є членом УНСоюзу, створила нечуваний досі процеденс. O.S.I. послуговується спрепарованою совєтами евіденцією, порушує права людини і досі нічого не було в тій справі зроблено. Також появилася книжка А. Раєна п.з. „Амерікен Свастіка", в якій автор нападає на українську громаду, Український Народний Союз і „Свободу". Головний Уряд УНС на своєму річному засіданні взяв до уваги цю проблему української громади та вирішив покликати Комітет Оборони Української Спадщини. Але щоб можна почати належну працю і протидіяти тим наклепам, конечно є влаштувати у Вашінгтоні на повний час праці професійне бюро. Комітет Оборони Української Спадщини одноголосно схвалив таке бюро влаштувати. Воно займалось би акціями проти знеславлення українського імени. На питання, хто фінансував зустріч на Союзівці молодих професіоналістів, відповів, що кожний учасник сам покривав свої кошти побуту. Він займався влаштуванням тієї зустрічі, на яку були з'їхалися молоді українські професіоналісти з різних місцевостей Америки. З огляду на те, що це була велика група людей, учасники зустрічі одержали від Союзівки нормальну знижку, таку, яку одержують всі інші групи, які відбувають свої зустрічі на Союзівці. Підкреслив, що згадана зустріч була дуже корисною, бо молоді учасники-професіоналісти мали змогу познайомитися з працею і цілями УНСоюзу і він вірить, що багато з них стануть членами УНСоюзу.

о. протопресвітер Степан Біляк заявив, що його знають багато людей, як душпастира — на залі нарад є багато бувших його парафіян — і ніхто із них не дозволив би собі квестіонувати його настанову до брата-українця. На протязі своєї 45-літньої церковно-громадської праці, він завжди був за миром, за єдністю і за спокоєм, почавши від родини, а кінчаючи на громаді. Звернувся до того делеґата, який квестіонував його моральність і сказав, що це було дуже не на місці. Екзекутива і Головний Уряд УНС знають його настанову. Він чесно і віддано працював для української громади, якій він служив і служить весь час.

Адв. Нестор Олесницький відповів на завваги, які були спрямовані до членів Головної Контрольної Комісії. Одне з питань відносилося безпосередньо до нього, а це, що він, як член Головної Контрольної Комісії служив професійною послугою Корпорації Дому УНСоюзу і за це одержав винагороду в сумі $24,000. Делеґат В. Янів, який поставив це питання, теж ствердив, що це є конфлікт інтересів. Заявив, що правдою є, що він, на прохання Корпорації Дому УНСоюзу і Екзекутиви УНСоюзу заступав їх у суді в Ню Джерзі в податковій справі, яку Корпорація виграла. Підкреслив, що так само, як він вже вияснював справу В. Кваса — статут УНСоюзу, параграф ч. 29, — це відноситься і до його справи. То не є нічого нового, бо в п'ятьдесятих роках, коли адв. Михайло Пізнак був заступником головного предсідника УНС, він теж заступав УНСоюз у різних судових справах і за свою професійну працю був винагороджений. Тоді того ніхто не квестіонував — це було для всіх самозрозумілим, що українська установа користується професійною порадою українського адвоката. При тому подав до відома В. Янева, що за свою професійну услугу він одержав $12,024.00, а не $24,000.00, як дискутант твердив. Іванові Винникові і проф. Іванові Телюкові відповів, що члени Контрольної Комісії розділюють між собою контролю поодиноких департаментів, що й було практиковано вже давніше, вже тоді, як обидва дискутанти були членами Контрольної Комісії і також перед тим. При цьому він відчитав параграф ч. 32 статуту УНС, який відноситься до обов'язків членів Головної Контрольної Комісії. Подав, що мгр І. Геврик контролює Рекордовий та Організаційний Відділи, о. С. Біляк — Видавництво „Свобода", проф. Б. Гнатюк — Союзівку, інж. А. Дорошенко — Українську Будівлю, а він Фінансовий Відділ. Крім того є контроля Сі-Пі—Ей — українець Михайло Вархол робить раз у році річне звідомлення і його йому пересилає. Ніде немає сказано, що контроля всіх департаментів має відбутися в тому самому часі. Крім того, фінанси УНСоюзу провіряє професійна стейтова контроля. Головна Контрольна Комісія УНСоюзу переводить контролю діловодства УНСоюзу з т.зв. братської сторінки. Обов'язком кожного члена Контрольної Комісії є зладити раз у рік звідомлення з переведеної контролі, що члени Головної Контрольної Комісії й роблять. Мгр І. Геврик нікому не каже, що хто має робити — кожний виконує своє завдання згідно з прийнятими на себе обов'язками. Правдою є, що часами немає однозгідности між ними, але — не було „звідомлення меншости", як це трапилося тоді, коли членом Контрольної Комісії був проф. І. Телюк.

Інж. Анатолій Дорошенко відповів на запит в справі прийняття на працю менаджера персонального департаменту продавців забезпечення УНСоюзу. Сказав, що таку рекомендацію він був дав Головному Екзекутивному Комітетові у 1983 році. Робив це з метою, щоб покращати організаційні здобутки УНС, бо коли будуть професійні продавці забезпечення, висліди будуть більш успішні. В дальшому, відповідаючи на питання в справі Дому УНС сказав, що у книжці звітів на 112-ій сторінці він подав загальні приходи і оперативні та адміністраційні розходи Української Будівлі. Попросив вибачення, що він не специфікував розходів, пообіцяв зробити це за чотири роки, тобто на наступну Конвенцію УНС.

Мгр Іван Геврик сказав, що постарається відповісти на всі спрямовані до нього питання. Проф. І. Телюкові на його питання, чому деякі контрольори не брали кожночасно участі у контролях відповів, що таке саме питання ставили йому делеґати тоді, коли проф. І. Телюк був членом Контрольної Комісії. Михайлові Шпонтакові вияснив, що на будову на Союзівці дому для сеньйорів було три оферти, з яких вибрано одну. Тимошеві Мельникові відповів, що знімку повного складу Контрольної Комісії, хотяй часами не всі разом беруть участь в контролі, поміщує „Свобода" тому, що знімка є вже зроблена на початку каденції і „Свобода" навіть не питаючись, поміщує сільну знімку. Іванові Винникові на питання, чому члени Контрольної Комісії не слухають його, як голови, відповів, що в жадній організації немає і не може бути перфектної згідности — УНСоюз також не є винятком. Звичайно буває різниця поглядів — деякі ставлять питання, що робиться, як робиться. Інші знову не виявляють жодного зацікавлення, або часто підпадають впливам окремих одиниць та мають свої особисті цілі, які стараються осягнути. Немає в світі такої Комісії, яка задовільнила б усіх. Немає теж члена Контрольної Комісії, якому пощастило б здобути підтримку та повну співпрацю всіх членів. Саме тому в таких організаціях існує різниця думок, бо Український Народний Союз є демократичною організацією.

Степан Гавриш ствердив, що 50 делеґатів ставили сьогодні питання і найбільше питань було до членів Екзекутиви. В тих питаннях заторкнено спрaви Організаційного Відділу і він постарається по змозі на них відповісти. У справі непорозуміння у Чікаґівській Окрузі, про що питався інж. Лев Боднар, сказав, що це непорозуміння заіснувало тому шість років. Частина Відділів Округи відмовилася входити до Окружного Комітету УНСоюзу. Коли його обрано головним організатором, він старався наладнати цю справу. Здавалося, що все було на добрій дорозі, головний предсідник д-р І. Флис мав туди їхати, щоб спільно ті справи обговорити. Та в останній хвилині представник незадоволених Відділів сказав, щоб головний предсідник не приїздив, бо справа не буде наладнана. І так це непорозуміння тріває дотепер. Це є великою шкодою, бо коли б Відділи були об'єднані, то Чікаґо могло б було приєднати в минулому році щонайменше 200 членів, а не 124, як це сталося. Висловив надію, що після Конвенції наступить зміна на краще, тим більше, що вибрано нового голову Округи. Августинові Рудникові, який твердить, що в Каліфорнії можна придбати поважне число членів, але ніхто з Головної Канцелярії не відвідує тієї частини Америки, як теж не запрошують нікого звідтіля на Конференції Голів Окружних Комітетів, відповів, що в системі УНС є понад 20 Відділів, які не є об'єднані в Округи, а на конференцію запрошується тільки голів Окружних Комітетів. Відділи Каліфорнії належать до тих необ'єднаних Відділів і тому ніхто з їхніх секретарів не є запрошений на згадані конференції. Відносно відвідання каліфорнійських Відділів сказав, що було рішено, що головний секретар Володимир Сохан і він поїдуть до Каліфорнії та Арізони, щоб влаштувати для тамошніх секретарів кількаденні секретарські курси. Але з огляду на брак часу і перевантаження працею, цей плян не переведено в життя. Висловив надію, що в наступній каденції цей плян буде здійснений, бо члени Екзекутиви є свідомі, що в Каліфорнії є великі можливості для збільшення членства УНСоюзу. Стефанії Рудик відповів, що Координатор Братської Діяльности Маріянна Сакалош підлягає безпосередньо головному предсідникові він вирішує, куди вона повинна їхати. Д-рові Володимирові Оренчукові з Каліфорнії подякував за те, що він своєю невтомною організаційною працею оздоровив 486-ий Відділ. Він незаперечно доказав, що від секретарів та відділових урядовців залежить ріст УНСоюзу. Петрові Залузі відповів, що з огляду на те, що головний предсідник УНСоюзу, д-р І. Флис відбував часті поїздки до Дітройту, пов'язані з влаштуванням теперішньої Конвенції, він вже не міг туди їхати, бо це було б занадто коштовне і делеґати висловили б застереження до таких видатків.

Відносно втрати в членах, справа, яка була найчастіше заторкнена в дискусії сказав, що багато про це написав у своєму звіті головний предсідник. Він також дораджує поглянути до звіту головного секретаря, де є подано, що на 430 Відділів УНС тільки 77 закінчили свій звітовий рік прибутком членів. В тому самому часі 353 Відділи втратили поважне число членів. У попередній кандеції, коли головним організатором був Василь Оріховський, у терені працювали такі організатори, як Богдан Дейчаківський, пок. Богдан Зорич, пок. Іван Одежинський і він. Його терен (Пенсильвенія) приєднав до УНС 1/3 членів, в тому часі, сам один Роман Татарський, головний радний УНС приєднав на протязі одного року 94 нові члени. Сказав, що в часі останньої каденції роблено різні заходи, щоб прийняти на працю професійних організаторів членів, але всі ті спроби не увінчалися успіхом. Доля УНСоюзу лежить дальше в руках секретарів. Ствердив, що УНСоюзові є потрібна нова система праці, але покищо роля секретарів у рості УНСоюзу є незаступима. Підкреслив, що за останню каденцію, в часі якої він був головним організатором, праця була пожвавлена на організаційному відтинку, — відбуто цілий ряд секретарських курсів, видано 34 числа „Трибуни УНС".

Кінчаючи відповідати, звернувся до делеґатів із закликом, щоб, виносячи ухвали, мали на думці потреби і добро УНСоюзу.

Уляна Дячук, в справі дотацій на видання підручника для шкіл українознавства, сказала, що УНСоюз придержується засади, що виплачує схвалену дотацію тоді, коли дане видання є вже видруковане. Суму $1,000 виплачено тоді, коли Шкільна Рада повідомила УНСоюз, що підручник вже появився. Крім того, УНСоюз дає кожного року нагороди в сумі по $25.00 для тих випускників шкіл українознавства, які закінчили навчання із найкращими оцінками. Також, в минулому році, УНСоюз покрив кошти двотижневого побуту на Союзівці для вчителів шкіл українознавства під час вишкільного курсу, що там відбувався. УНСоюз не має спроможностей дати фінансову допомогу кожній школі українознавства, але натомість вирішено дати допомогу на вишкіл нових учителів шкіл українознавства. В минулому році кошт тих курсів виносив $5,200.00. Подібний курс відбудеться на Союзівці і в цьому році. Ствердила, що зайшла помилка в друку відносно числа поданих та приділених стипендій. Сказала, що повністю погоджується з заввагою, що не є правильне явище, що УНСоюз має більші прибутки від відсотків, як від вкладок, але треба взяти до уваги, що на протязі останніх чотирьох років УНСоюз обнизив висоту вкладок від термінового забезпечення з метою, щоб бути в компетиції з іншими терміновими забезпеченнями, які під цю пору є в продажу на американському забезпеченевому ринку. Ствердила, що спадок суми зібраних вкладок існує вже понад 10 років. Про це вона вжи писала у своїх звітах. Подякувала делеґатові 27[illegible]-го Відділу за признання, яке він дав їй за працю на пості касира УНСоюзу. Вияснила, що великі різниці в коштах річних засідань Головного Уряду УНС є тому, що в конвенційному році засідання, яке звичайно відбувається у вересні, тріває тільки один до двох днів і воно є менш коштовне, як ті, що відбуваються в наступних роках і тріваютъ 5 до 6 днів. Кошти річного засідання Головного Уряду у 1985 р. були спеціяльно високі тому, що в часі засідання відбулася поїздка автобусом до Вашінгтону на прийняття для сенаторів і конгресменів, що у великій мірі причинилося до змільшення коштів. В дальшому сказала, що С. Іваницький, секретар 276-го Відділу заторкнув дуже болючу для УНСоюзу справу, а саме поважної суми допомоги для одної родини у зв'язку з великими коштами лікування. Вияснила, що Екзекутива застановлялася над тієї справою, але вирішила не створювати прецеденсу, бо УНСоюз не має хворобового забезпечення для своїх членів тільки для працівників Головної Канцелярії. Він виплачує раз у рік допомогу хворим членам у висоті $50.00 з фонду допомоги. Іванові Винникові сказала, що вона має списки дотацій і може кожному зацікавленому дати їх до вгляду. Список є довгий і тому його не друковано у її звіті. На питання, як зростали відсотки від інвестицій сказала, що вони дуже гарно зростали, у 1985 році зросли на 10.45%. Відносно питання, чому бувший предсідник Йосиф Лисогір не сидить за почесним столом, вияснила, що він, як почесний член Головного Уряду УНСоюзу мав приготовану течку і місце за столом, але він заявив, що хоче сидіти в задніх місцях залі нарад.

Володимир Сохан на вступі заторкнув справу місця Й. Лисогора за почесним столом і сказав, що найбільш правдиву відповідь на питання, чому він не сидить там, повинен дати сам Й. Лисогір. На питання, чому УНСоюз не продає акцидентових грамот на високі суми забезпечення, відповів, що актуарій УНСоюзу відраджує це впроваджувати тому, що УНСоюз має відносно мале число — всього біля 6,000 членів забезпечиних акцидентовими грамотами. З огляду на те може постати небезпека, що УНСоюз може наразити себе на поважні фінансові втрати. Відносно справи нових грамот забезпечення вияснив, що нові грамоти, базовані на таблицях сметности 1980-го року, чекають лише на остаточну апробату забезпеченивими урядами стейтів і провінцій, в яких УНСоюз веде своє забезпеченеве підприємство. На жаль, ці вже готові грамоти з новими вкладками і зворотними вартостями досі не дістали апробати всіх стейтів і провінцій, а УНСоюз не може впроваджувати для поодиноких стейтів чи провінцій інакші грамоти, як це можуть робити великі комерційні забезпеченеві установи. На питання, чи член УНСоюзу повинен передплачувати офіційний орган УНСоюзу „Свободу" і платити передплату зі своїми вкладками, відповів, щоб ті, що поставили те питання, прочитали параграф ч. 52 статуту УНСоюзу і самі відповіли собі на те питання. Відносно спізненої появи протоколів із річних засідань Головного Уряду УНСоюзу сказав, що він у своєму звіті на сторінках 31 і 32 висянює, чому протоколи появляються відносно пізно в пресі. Підкреслив, що згідно зі статутом точ. 39, зразу після нарад, у „Свободі" та в „Українському Тижневику" є подані прийняті рішення, резолюції та рекомендації, а навіть привітання. Це появляється на протязі не більше двох тижнів після закічнення річних нарад. Повний протокол друкується у „Свободі" звичайно при кінці кожного року — тоді появляються звіти головних урядовців, перебіг дискусії, знова ухвали, резолюції та рекомендації. Щодо закиду, що делеґати одержали пізно, тобто вже на Конвенції, звіти членів Головного Уряду, сказав, що деякі члени Головного Уряду присилають свої звіти дуже коротко перед Конвенцією і є неможливо їх надрукувати та розіслати книжку звітів делеґатам своєчасно перед Конвенцією. Зрештою, статут УНС нічого не говорить про те, що члени Головного Уряду мають дати делегатам Конвенції звіти ще перед Конвенцією. Навпаки — вимога статуту є, що кожний головний урядовець має звітувати перед збором Конвенції, що означає, що він не мусить давати свого звіту друкувати, але має скласти його на Конвенції. Підкреслив, що він не має ніякої влади примусити членів Головного Уряду вчасно присилати звіти.

Ґльорія Пашен на закиди Михайла Ольшанського відносно її особи, в яких не було ані одного питання, спрямованого до неї тільки самі обвинувачення, сказала, що вона є переконана, що після цього виступу перед збором делеґатів, М. Ольшанський мусить мати дуже добре самопочуття.

Д-р Мирон Куропась на питання, які, на його думку, треба поробити заходи, щоб приєднати до УНСоюзу молодих людей, у віці між 18 та 40 роком життя сказав, що найперше треба докладно перевірити, де ці молоді люди живуть, який є їхній річний прихід, із скільки осіб складається їхня родина та які вони мають потреби. Ці інформації можна дістати з перепису неселення з 1980 року. Їх міг легко одержати для УНСоюзу д-р Воловина, який в тому часі працював на університеті в Медісон, Виск. Він був подав на письмі докладний плян своєї праці, що мало коштувати 5 до 6 тисяч долярів. УНСоюз не скористав з цієї нагоди. Сказав, що погоджується з твердженням А. Рудника, що УНСоюз не цікавиться українцями з Каліфорнії, бо він теж занедбав і не трубується українцями зі стейту Іллиной. На його думку, чим дальше на захід від Ню Йорку і Ню Джерзі, тим менше є зацікавлення потребами членів УНС. Захід не має Союзівки, не має своїх союзових домів. На підставі даних перепису населення із 1980 р., стейт Каліфорнія є на четвертому місці під оглядом кількости українців, що там проживають. На підставі тих даних, на першому місці є стейт Пенсильвенія, на другому Ню Йорк, а на третьому є стейт Ню Джерзі. Згідно з даними цього цензусу, в Каліфорнії проживає 138,000 українців. Це ж є велике джерело проспектів на нових членів УНСоюзу. Він особисто побував у минулому році в Каліфорнії і наглядно переконався, що там є великі можливості приєднання членів для УНСоюзу, але в тому напрямі ніхто нічого не робить. На питання, що було зроблено в обороні українського імени сказав, що перший, великий крок у тому напрямі є створення Комітету Оборони Української Спадщини. Другий, важливий крок в тій справі, це рішення відкрити у Вашінґтоні бюро УНСоюзу, як теж координувати працю з іншими комітетами, які вже існують. Проблема є з УККА, бо деякі особи з УККА не хотять співпрацювати з УНСоюзом. Не можна допустити до того, щоб у Вашінґтоні тільки одна особа репрезентувала українців. Українська громада має дуже багато високообразованих людей, які можуть бути її речниками. Українці повинні вже дійти до того, щоб мати у Вашінґтоні своє „лабиїнг" з різних стейтів Америки, з усіх тих стейтів, де проживають українці. Дуже важним є, щоб Комітет Оборони Української Спадщини почав публікувати книжки про Україну. Українці самі, а не хто інший, мусять представити себе світові, показати хто вони є, яка є їхня культура і історія. Українці мусять так, як це роблять жиди, показати світові, що вони теж мали свої „голокости". Про них треба безнастанно пригадувати світові, якого настанова є, що тільки жиди мали „голокост". Поінформував, що в Чікаго є Українсько Американський Комітет Справедливости — його очолює о. Петро Ґаладза, а він і Ґоляш молод., син делегата С. Ґоляша, є заступниками президента. Сказав, що до цього комітету входять самі молоді люди (на 10 до 15 років молодші від нього), він там є найстарший і вони проводять надзвичайну роботу. Цей комітет постав з ініціятиви УККА при співпраці з УАКРадою. Комітет має свій компютер і копієву машину, що її уфундував Комітет Оборони Української Спадщини УНСоюзу. Відносно книжки „Амерікен Свастіка" сказав, що вона є відгуком на книжку, що була появилася в Америці у 1941 р. під наг. „Саботаж" — сікрет вор аґейнст Амеріка", в якій автор назвав „Свободу" фашистською газетою тому, що її піддержувала Організація Українських Націоналістів. Кампанія проти українців почалася ще в 1933 році, коли у Вашінґтоні відкрито совєтську амбасаду і ця нагінка продовжується по сьогоднішній день. Між іншим подав, що видання книжки „Амерікен Свастіка" фінансував Центер Симона Візенталя, що приміщується у Льос Анджелес, УНСоюз роглянув можливість судового оскарження автора і видавця книжки, але, поминувши високі кошти процесу, нема надії на те, щоб УНСоюз виграв процес. В справі появи книжки „Українці в Америці", яку він написав, поінформував, що сума $11,500 була виплачена Гарвардському Університетові, а не йому. Головний Екзекутивний Комітет вирішив, що він, як член Екзекутиви, перший заступник головного предсідника, не може одержати винагороди за свою працю, бо це був би конфлікт інтересів. Книжка є дуже важлива, бо в ній він доказує і удокументовує, що знесловлення українців почалося ще у 1933 році та тріває дотепер. Є докази на те, що воно є інспіроване і піддержуване большевицьким КҐБ. Книжка є історією української еміґрації. Минускрипт книжки лежить у Гарварді вже три роки — проф. Омелян Пріцак уважає, що є важніші справи, які мають пріоритет, а книжка чекає на черґу, щоб була надрукована. Українці Америки своїми ґрішми уфундували катедри на Гарварді, то ж обов'язком Гарварду є дати відсіч знеславленню науковими працями. Але Гарвард мовчить в тому напрямі, бо має на черзі багато важливіші справи. Таким поступованням Гарвард зв'язує руки всім тим, які намагаються обороняти добре ім'я українців.

Марта Куропась, заступниця голови Молодечого Клюбу Республіканців, яка є теж головою Організації Молодих Українців Республіканців, передала привіт від обох організацій.

Д-р Іван Флис відповів Атанасові Кобринові на його питання, які функції має Координатор Братської Діяльности і директор продажу забезпечення, що Маріянна Сакалош є під цю пору Координатором Братської Діяльности, а організатор називатиметься керівник продажу забезпечення. М. Сакалош є в письменному і телефонічному контакті зі секретарями поодиноких Відділів, а час від часу, коли заходить потреба, відвідує Округи. Не тільки УНСоюз, але всі братські Союзи, а їх є 100 в Америці, мусять відновити свою давню братську діяльність, цю діяльність, задля якої вони постали. Під цю пору не постають нові братські союзи, бо не можуть дістати чартеру інкорпорації. В дальшому сказав, що Координатор Братської Діяльности допомагала Відділам влаштовувати для дітей членів святомиколаївські та різдвяні вечори. На жаль, відгук секретарів не був надзвичайний, бо лише декілька Відділів скористали з тієї помочі та влаштували для дітей свято св. Миколая. Висловив сподівання, що в наступному році більше Відділів скористає з тієї нагоди. УНСоюз покриває до 50 відсотків коштів такої імпрези — залежно від спроможностей Відділу. В неділю, 15-го червня 1986 р. відбудеться на Союзівці посвячення новозбудованого дому для сеньйорів, яке виключатиме мистецьку програму та прийняття для всіх союзовців, що туди прибудуть. Координатор Братської Діяльности відповідає за згадану програму, як теж за влаштування дня Батька, що відбудеться на Союзівці. Крім того, вона повинна писати статті до „Свободи" і „Українського Тижневика" на тему братської діяльности. На день 4-го липня, з нагоди 100-ліття статуї Свободи, заплянувано прийняття в Головній Канцелярії УНСоюзу. Цим також займеться Координатор Братської Діяльности.

Відносно фільму Славка Новицького „За стерном долі" заявив, що цю справу він докладно описав у своєму звіті. Підреслив, що листа С. Новицький, який мав договір із Екзекутивою УНС, повинен був писати до Екзекутиви, яка представила б цю справу зборові делеґатів XXXI Конвенції УНС.

Михайлові Сороці, який сказав, що не погоджується з його твердженням, що всі є винні в тому, що є спадок членів, ще раз підкреслив, що не можна показувати пальцем на одного винного, бо такого немає — всі завинили в тому. Погоджується з твердженням М. Сороки, що поділ у громаді не є корисний — він не приносить користи ані для УККА, ані для УАКРади.

Проф. І. Телюкові відповів, що то самозрозуміле, що відсотки від поважного капіталу є високі. І ті відсотки будуть зростати. Підкреслив, що УНСоюз є збудований на дуже міцних підвалинах і не завмирає, як це твердить проф. І. Телюк і ніколи не завмре, а продовжуватиме свої зобов'язання відносно своїх членів та цілої української громади. Ствердив, що проф. І. Телюк ставив питання і зразу сам на них відповідав — тож немає потреби йому відповідати на них і тому він дякує йому за той труд. Відносно закиду, що на зборах Округи Нової Англії він не хотів відповідати на поставлені йому питання, сказав, що справа виглядала інакше, як її тут представлено. Питання, яке поставлено до нього, не відносилося до союзової справи, а УАКРади. Щоб не продовжувати дискусії, він сказав, що він знає, що він не переконає тих, що ставлять йому того рода питання, а вони не змінять його думки і тому він не хоче і не буде відповідати на того рода питання. Він приїхав на збори говорити про союзові справи, а не про зовсім щось інше. На питання, чи Союзівка має іншуренс на алькоголь відповів, що має, бо інакше УНСоюз міг би мати великі клопоти.

На твердження В. Янева, що на протязі останніх чотирьох років головний організатор С. Гаврищ робив сам один ту роботу, що тепер будуть робити три особи, заявив, що С. Гавриш ніколи не виконував обов'язків координатора братської діяльности, бо це не було в засязі його праці, а теж не робив того, що виконуватиме прийнятий на працю п. Флойд.

Лева Боднара попросив, щоб він доказав, що те, що є подане у звітах членів Головного Уряду є „байками", як він назвав, тобто є неправдою і тоді звітодавці мусітимуть себе оправдати. На дальше твердження Л. Боднара, що „політика" УНСоюзу є відповідальна за спадок членства, сказав, що тільки частинно. Погратулював, що 62 Відділи УНСоюзу є, згідно з твердженням Л. Боднара членами УККА. Однак ніде не було подано чисел Відділів, що є членами УККА. Підкреслив, що він, як головний предсідник УНСоюзу і голова УАКРади, ніколи на будьяких зборах УНСоюзу — Округи, чи Головного Уряду — не пропаґував і не пропаґує УАКРади.

Висловив своє застереження до того, що деякі дискутанти назвали Г.П. Флойда чужинцем. Г.П. Флойд, якого прийнято на працю для вишколювання організаторів членів не є українцем, але він є уродженець Америки і є американцем. В країні свого народження він не є чужинцем. Прийнято його на працю тому, що не було українця, який міг би виконувати цю роботу. Контракту з ним не підписано. На працю прийнято його тому, що XXX Конвенція УНС у 1982 р. схвалила статутову постанову, що XXXI Конвенція УНС не буде вибирати головного організатора. Цей пост має бути наємний і тому вже прийнято на працю Г.П. Флойда, щоб він познайомився зі справами Організаційного Відділу та щоб праця цього Відділу поступала вперід.

Відносно твердження деяких дискутантів, що бюро УНС у Вашінґтоні буде колідувати з уже існуючим там бюром УККА, відповів, що про такого роду компетицію взагалі не можна говорити. УККА нехай робить свою роботу, а УНСоюз буде робити те, що на його думку повинно бути зроблено. Роботи є досить, а може й забагато для двох бюр. Сказав, що на Конвенцію прибуде особа, яка має бути деректором згадного бюра і скаже декілька слів, а делеґати матимуть змогу ставити до неї питання і виянити всі неясності.

Михайлові Шпонтакові з Ню Йорку відповів, що були пропозиції від трьох контракторів на побудову дому на Союзівці для старших віком союзовців. Вибрано найдешевшу пропозицію, яку подав контрактор українець. В чому ж тоді справа? Будова є закінчена і, як він уже сказав, дім буде посвячений 15-го червня 1986 р. При тому підкреслив, що В. Квас мав нагляд над його бодовою.

На закид д-ра І. Скольчука, що його активна участь в УАКРаді є шкідлива для УНСоюзу і непобажана, запитав, чи І. Скальчук дозволив би собі зробити подібний закид В. Мазурові, який є одним з президентів УККА, а при тому головою Української Народної Помочі. При тому додав, що І. Скальчук цього не зробив і не зробить. Заявив, що він дуже мало часу витрачує для справ УАКРади, бо приймаючи пост голови, він договорився, що працю виконуватимуть члени Екзекутиви УАКРади, а він тільки проводитиме засіданнями. Відносно двох Окружних Комітетів в Чікаго признав, що в Окрузі є розбиття, але УНСоюз визнає тільки один Окружний Комітет. Так, як уже перед тим сказав С. Гавриш, Екзекутива робила заходи, щоб довести до згоди і виглядало, що справи наладнаються, але коротко перед тим, коли він мав їхати в тій справі до Чікаго, його повідомили члени другого комітету, щоб він не приїздив, бо до згоди не прийде.

На вислів І. Скальчука „Флисова політична лінія" заявив, що він не належить до ніякої української політичної партії — він є республіканцем, а при тому має велику пошану для демократів. А якщо є така політична лінія, то це є лінія УНСоюзу, а не виключно його особиста.

На твердження Є. Репети, що на протязі останніх 8 років УНСоюз втратив 14,000 членів, сказав, що це не є згідне з правдою. У звіті головного секретаря В. Сохана є подано, що за останніх 10 років УНСоюз втратив менше як десять тисяч членів. З метою, щоб стримати спадок членів, прийнято на праця американця Флойда. Признає, що краще було б, щоб це був українець, але такого не могли знайти.

В дальшому заявив, що УНСоюз не плекав і не плекає поляризації. УНСоюз ніколи не перебирав іншої організації, не домінував над організаціями. Не УНСоюз перебрав УККА, але УНС відсунули від УККА. УНСоюз прилучився до тих організацій, які мають такий самий догляд на українські справи, що й УНСоюз. Підкреслив, що єдність є потрібна, але є переконаний, що вона прийде після смерти того покоління, яке ту єдність знищило. Проф. В. Лучкову на його питання в справі злуки УБСоюзу з УНСоюзом відповів, що в його звіті є докладно подана та справа.

Стефанові Ґоляшеві, який висловив невдоволення з приводу, що УНСоюз жертвував на відновлення статуї Свободи суму $25,000, мотивуючи, що це не є українська справа, сказав, що статуя Свободи стоїть у Нюйоркському заливі для всіх тих, що приїхали до Америки і втішаються свободою, в тому числі і українці. Напис на ній відноситься так само до українців як і до інших національностей. На дальшу заввагу відносно пожертви $5,000 голодуючим у Етіопії (Абісинії) вияснив, що Екзекутива передаючи чек заявила, що УНСоюз робить це в пам'ять жертв голоду в Україні в 1933 році. УНСоюз мусить показати, що він жертвує теж на загальні, світові справи, а не виключно на українсьві.

Подякував д-рові Б. Футеєві за те, що він повністю піддержує УНСоюз у його намірах влаштувати у Вашінґтоні своє бюро. Відносно статей його авторства, що появилися у „Свободі" і „Українському Тижневику" і до яких д-р Б. Футей висловив застереження, сказав, що він не є задоволений із цієї завваги, але д-р Футей має повне право висловити свою думку.

Степанові Куропасеві молод. на його питання, які пляни на майбутнє має УНСоюз для молоді, відповів, що це було для нього дуже зворушливе питання і пригадало йому Конвенцію УНС із 1962 р., що відбувалася тоді в Ню Йорку. Тоді було запало таке саме питання, яке поставив Іван Скіра з Філядельфії. Він був тоді предсідником Конвенції і ришив, щоб на те питання відповів д-р Мирон Куропась, який тоді кандидував на головного радного. Кожна Конвенція і кожні наради Головного Уряду покликають Комісії, між ними є теж Комісія Молоді. Ця комісія засідає, нараджується і складає пляни, які представляє Конвенції чи Головному Урядові до затвердження. На Союзівці відбуваються спортові програми. Для цього Союзівка має найкращі можливості, кращі як будьякі інші українські братські союзи. Підкреслив, що майбутність УНСоюзу лежить в руках таких молодих людей, як Степан Куропась молодший. При тому представив наймолодшого голову Окружного Комітету з Ровд Айленд, Олександра Худолія, який є відомий із мистецьких програм на Союзівці.

Пані Стефанії Рудик відповів, що Координатор Братської Діяльности Маріянна Сакалош є під цю пору зайнята підготовуванням програми на 15-го червня ц.р. на Союзівці та програми на 4-го липня ц.р. у Головній Канцелярії УНС. Її участь в Конвенції була б тільки втратою дорогого часу. Вона теж не має потреби брати участи у зборах Округ, бо вона не є організатором членів. Натомість, головний організатор Степан Гавриш повинен бути на всіх зборах Округ. На дальше завваження п. Рудик сказав, що статут УНСоюзу не каже, що після резиґнації чи смерти головного радного, Головний Уряд повинен покликати на опорожнений пост того, що є наступний в черзі кількости голосів. Головний Уряд покликує на те місце того, кого вважає, що найкраще надається на той уряд.

Василеві Ліщинецькому відповів, що стаття про проф. Л. Добрянського, яку В. Ліщинецький назвав політичною, була написана у „Свободі" з рамени УАКРади і не мала нічого спільного з УНСоюзом.

Романові Куропасеві, на його питання, як переведено в життя звідомлення Балу, вияснив, що згідно з порадою Балу затруднено Коопдинатора Братської Діяльности, як теж особу, яка вишколюватиме продавців забезпечення УНСоюзу. Цю частину звідомлення Балу УНСоюз перевів в життя. До цього ще додав побажання Екзекутиви УНС, щоб С. Гавриш виконував дальше працю організатора членів за ту саму платню, що він одержував досі, як головний організатор УНС. Ствердив, що С. Гавриш є потрібний Союзові.

Прийнято на працю американця Г.П. Флойда, якого титул буде крайовий директор вишколу продавців забезпечення. З того приводу постало велике непорозуміння, бо в терені говорять, що його прийнято на місце С. Гавриши, що не є згідне з правдою. УНСоюз потребує С. Гавриша для праці в терені, з яким він дуже добре обізнаний.

Тимкові Бутреєві ще раз вияснив, що Г.П. Флойд є американцем, а не чужинцем. На твердження, що Екзекутива мусить залишити Організаційний Відділ у такому самому вигляді, як був дотепер, сказав, що ні, бо одне, що муситься, то вмерти. Дотеперішні методи праці Організаційного Відділу доведуть УНСоюз до упадку. Треба поробити всі заходи, щоб рятувати розвиток УНСоюзу.

Висловив подяку всім тим дискутантам, які дали признання членам Головного Екзекутивного Комітету за їхню добру працю.

Володимира Гетманського запитався, чи він може запевнити, що коли наступить згода в громаді, зразу наладнається організаційна праця УНСоюзу і членство видатно збільшиться.

Іванові Винникові признав, що правдою є, що членство УНСоюзу зменшилося, правдою також є, що поділ в громаді був і за часів Дмитра Галичина, але добре було б, щоб він сказав своїм приятелям із 2-гої Евені, щоб вони засіли за стіл і спільно подумали, що можна б зробити, щоб привернути єдність в українській громаді. З'єднана громада може непевно багато більше зробити і осягнути, як громада розбита. УНСоюз ніколи не був і не є за поділом української громади. При тому сказав, що кожна організація має самопошану і не буде запрошувати до переговорів такої організації, яка хоче домінувати і казати „єднаймось, але ви робіть те, що ми вам кажемо".

Відносно закидів в сторону адв. Н. Олесницького сказав, що адв. Олесницький виконує багато роботи для Екзекутиви і Головного Уряду УНС, за яку він не одержує винагороди. Підкреслив, що УНСоюз буде звертатися до нього за легальною порадою і допомогою кожночасно, коли зайде така потреба, бо УНСоюз має до нього повне довір'я.

Мгр Іван Геврик, голова Контрольної Комісії, дав пропозицію прийняти звіти членів Головного Уряду. Його піддержав д-р О. Волянський. Переведено голосування. Звіти Головного Уряду прийнято великою більшістю голосів. (3 проти, 14 здержалося).

На тому закрито наради.

Кінець нарад пополудневої сесії — год. 7-ма вечора.

ANNUAL STATEMENT OF UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC. 1986

ASSETS:	
*Bonds	$41,521,098
*Common stocks	862,136
Mortgage loans on real estate	4,659,421
Certificate loans and liens	752,120
Cash on hand and on deposit	595,459
Other invested assets	7,104,551
Accident and health premiums due and unpaid	4,686
Life insurance premiums and annuity consideration deferred and uncollected	199,022
Investment income due and accrued	1,058,397
Electronic data processing equipment	92,420
TOTAL:	**$56,849,312**

Assets are valued according to statutory requirements and the basis of valuation prescribed by the National Association of Insurance Commissioners in the book "Valuations of Securities".

LIABILITIES, SPECIAL RESERVES AND UNASSIGNED FUNDS

Aggregate reserve for life certificates and contracts	$32,914,109
Aggregate reserve for accident and health certificates	16,618
Orphan's Fund liability	172,531
Supplementary contracts without life contingencies	8,804

Certificate and contract claims:	
Life	$528,324
Accidental and health	5,000
Provisions for refunds payable in following calendar year estimated amounts:	
Apportioned for payment to December 31, 1987	820,000
Premiums and annuity considerations received in advance	819,870
Commissions to fieldworkers due or accrued	99,794
General expenses due or accrued	120,525
Taxes, licenses and fees due or accrued	15,909
Net adjustment in assets & liabilities due to foreign exchange rate	2,061,834
Unearned investment income	270
Amount withheld or retained by Society as agent or trustee	6,969
Liability for benefits for employees and fieldworkers if not included above	4,664
Printing plant expenses due and unpaid	17,231
Mandatory securities valuations reserve	481,053
Unexpired subscriptions to Official Publication	59,035
Deficit net worth of subsidiary	1,514,247
TOTAL liabilities	$39,666,791
Unassigned fund & special reserves	17,182,521
TOTAL:	**$56,849,312**

GENERAL EXPENSES

Insurance

	Life	Accident & Health	Investment	Fraternal	Total
Salaries and wages	$407,572	$30,415	$121,663	$48,665	$608,317
Insured benefit. plans for employees	282,074				282,074
Professional fees	32,457				32,457
Legal fees and expenses	2,790				2,790
Medical examination fees	3,556				3,556
Fees of public accountants and consulting actuaries	48,385				48,385
Treveling expenses	23,992		2,181	17,449	43,623
Advertising	29,942			29,942	59,884
Postage, express, telegraph and telephone	22,027		8,810	13,216	44,054
Printing and stationery	36,500			36,500	73,000
Cost or depreciation of furniture and equipment	23,896				23,896
Rental of equipment	17,710				17,710
Lodge supplies less $ (none) from sales	5,628				5,628
Books and periodicals	2,650				2,650
Bureau and association dues	3,998				3,998
Insurance, except on real estate	16,798				16,798
Collection and bank service charges	13,636		16,077		29,714
Sundry general expenses	22,463				22,463
Refund of sundry expenses				(87,165)	(87,165)
Field conferences other than local meetings				11,179	11,179
Official Publication				624,149	624,149
Expenses of Supreme Lodge Meetings	6,574			6,574	13,149
Youth Sports Activities				4,849	4,849
Donations, Scholarships, Etc.				317,160	317,160
Convention Expenses				64,230	64,230
Real-Estate expenses			1,300,881		1,300,881
Investment expenses not included elsewhere			375		375
General Expenses Incurred	**$1,002,658**	**$30,415**	**$1,449,989**	**$1,086,751**	**$3,569,815**
General Expenses unpaid December 31, previous year	10,201		150	401,149	411,500
General Expenses unpaid December 31, current year	20,172			100,352	120,525
General Expenses paid during year	**$992,688**	**$30,415**	**$1,450,139**	**$1,387,547**	**$3,860,791**

TAXES, LICENSES AND FEES

Insurance

	Life	Accident & Health	Investment	Fraternal	Total
State insurance department licenses and fees	$13,022				$13,022
Other state taxes	3,846	287	1,148	459	5,741
Federal taxes	34,430	2,569	10,277	4,111	51,389
All other taxes	6,619	64		103	6,787
Taxes, Licenses and Fees Incurred	**$57,919**	**$2,921**	**$11,426**	**$4,673**	**$76,940**
Taxes, licenses and fees unpaid December 31, previous year	1,264	94	377	150	1,886
Taxes, licenses and fees unpaid December 31, current year	15,909				15,909
Taxes, licenses and fees paid during year	**$43,274**	**$3,015**	**$11,803**	**$4,824**	**$62,918**

RECONCILIATION OF LEDGER ASSETS:

Increases in Ledger Assets:

Premiums on life health certificates & annuity considerations	$2,832,381
Accident and health cash premiums	77,086
Amounts increasing Orphans Fund	2,500
Gross investment income	6,951,717
Income printing plant	1,277,575
Reinsurance exp. refund	4
From sale or maturity of ledger assets	72,904
Escrow account increase	937
Total increases in ledger assets	**$11,215,106**

Decreases in Ledger Assets:

Certificate and contract claims (life)	$1,839,536
Accident and health	35,000
Interest on certificate funds	1,505
Surrender values	385,461
Refunds to members	790,201
Total paid members and beneficiaries	**$3,051,705**
Paid for claims on supplementary contracts without life contingencies	2,202
Commission to fieldworkers:	
Life insurance and annuities	$461,877
Accident and health	11,172
Total:	**$473,050**
Decrease in Orphans Fund	6,863
General expenses and fraternal payments	3,860,791
Taxes, licenses and fees	62,918
Printing plant expenses	1,278,461
From sale or maturity of ledger assets	80,673
By adjustment in book value of ledger assets	20,194
Total decreases in ledger assets:	**$8,836,860**

RECONCILIATION BETWEEN YEARS:

Amount of ledger assets December 31, of previous year	$54,875,545
Increase (+) or decrease (-) in ledger assets during the year	+2,378,246
Total ledger assets December 31, of current year	**$57,253,791**

REFUNDS TO MEMBERS

Applied to pay renewal premiums	$ 79
Paid in cash	790,122
Total	**$790,201**
Provision for refunds payable in following calendar year	820,000
Previous year payable	800,000
TOTAL REFUND TO MEMBERS	**$810,201**

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.

Valuation Exhibit as December 31, 1986

Total admitted assets	$56,849,312
Liabilities & Unassigned Funds	
Reserve for life certificate	$32,914,109
Reserve for ADD certificates	16,618
Claim & accrued liabilities	6,736,064
Total liabilities	**$39,666,791**
Margin of safety to certificate holders	**$17,182,521**
TOTAL:	**$56,849,312**
The ratio of admitted assets to total liabilities at December December 31, 1986 was	143.32%
The ratio of interest earned on all funds during the year 1986 was	10.53%

(Signed by)

GEORGE SCHAUMANN, MAAA
CPS ACTUARIES
(Consulting Actuaries)

JOHN O. FLIS
Supreme President

ULANA M. DIACHUK
Supreme Treasurer

Вшанування о. І. Наконечного з приводу виїзду з Мейплвуду

Ім'я о. Івана Наконечного, настоятеля української православної церкви св. Вознесіння у Мейплвуді, Н. Дж., протягом останніх 14 років стало відомим і близьким не лише для його парафіян і навколишньої української громади Нюарку-Ірвінгтону, а й стало ширше знаним та часто з різних нагод появлялося на сторінках української та місцевої американської преси.

Отець І. Наконечний

Під його вмілим, відданим і люблячим проводом парафія св. Вознесіння, хоч числом не надто велика, виросла на одну з кращих і активніших православних парафій та стала цінною одиницею і Православної Церкви і української громади. Церковна православна громада в ЗСА знає о. І. Наконечного з участи в соборах, праці в консисторії, діяльности в Українській Православній Лізі; навколишнє духовенство різних віроісповідань має з отцем добросусідські відносини, а українська громада прийняла його за одного з духовних провідників. Без молитви й участи о. І. Наконечного, найчастіше в супроводі його милої дружини Мар'яни, не відбулося на цьому терені жодної важливішої громадської і культурної імпрези. Він був усюди, де вимагав його душпастирський, громадський і патріотичний обов'язок.

Щорічно місцева американська преса містила десятки коротких заміток його пера, переважно з вимовними світлинами чи то з приводу релігійних свят чи інших нагод. Знають о. Івана й посадники та міські ради, редакції газет та радіо станції Мейплвуду й Ірвінгтону.

Українська преса теж писала про почини о. І. Наконечного, що часто сягали поза місцеві рамки. Він був ініціятором духовних великопостних концертів, які за кілька років розрослися до щорічних великих імпрез у Бавнд Бруку. Його початкова радіопередача Великодньої Богослужби в Україну теж згодом прийнялася церквою і вийшла поза парафіяльні межі. А щорічні Різдвяні передачі з церкви через місцеву радіостанцію стали традицією. Прогульки до Канади, збірки на стипендії, бандуру, пачки для українських дітей у Південній Америці, поміч харчами потребуючим індіянам у резерваціях — це лише деякі з починів його багатогранної праці.

Головною ж рисою о. Наконечного є вміння служити Богові через служіння людям, яких він обдаровував любов'ю, теплом і уважливістю. Його безпосередність, чуйність, вирозуміння та особистий чар зігрівали людські серця, які відповідали любов'ю на його любов.

Тому не дивно, що на вістку про перенесення о. Наконечного до Парми, Огайо, місцева громада вирішила виявити йому свою любов і признання та гідно його вшанувати.

І так, у суботу, 7-го лютого, Відділ УККА влаштував для о. Івана і паніматки Мар'яни Наконечних прощальний вечір, на який прибули представники біля двох десятків місцевих організацій та біля сотки громадян. Зібрані тепло привітали почесних гостей, які в супроводі о. Михайла Кучмяка — пароха української католицької церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку — та організаторів зустрічі ввійшли на залю. Вечір відкрив інж. Микола Семанишин — голова Відділу УККА в Нюарку-Ірвінгтоні — вдумливим словом про гідність і відповідальність священика взагалі та про заслуги о. Наконечного на громадському відтинку зокрема.

Дальше ведення вечером перебрала Іванна Кононів, представляючи промовців та вставляючи свої слушні зауваги, як теж склала привітання й побажання від Відділу ОЖ ОЧСУ.

Із словами привітів виступали: Маріян Кормило (Український Народний Дім), Борис Процюк (УП-Церква св. Тройці), Михайло Цяпка (Віділ Самопомочі ОУА), Осип Труш („Чорноморська Січ"), Володимир Боярський (Братство Дивізійників), Орест Цяпка (Кредитівка „Самопоміч"), Константин Степовий (ДЦ УНРеспубліки).

Представниками організацій були: Юрій Кисілевський („Рідна Школа"), Роман Пиндус (Пласт), Наталія Загайкевич (28-ий Відділ СУА), Теодор Полянський (Організація Оборони Лемківщини), Михайло Заверуха (СУМА), Надія Бігун (28-ий Відділ СУА), Нестор Басняк (ООЧСУ).

З окремим словом виступила Ольга Муссаковська, а від католицької громади промовляв о. Михайло Кучмяк, з яким о. Наконечний мав якнайкращі дружні добросусідські відносини.

Спільним у всіх промовців були любов, пошана і признання для о. Івана і його дружини Мар'яни, з якими довелося зустрічатися і співпрацювати на громадській ниві. Дехто включав і особисті моменти. На спогад від громади вручено двотомну Енциклопедію Українознавства, яку підписали всі присутні.

На закінчення виступив із словом і сам о. Наконечний. З видимим зворушенням прочитав частину свого листа до парафіян із вияснениям прийняття нелегкого рішення перенесення, згадав спільну працю та вплив трохи гумору із свого побуту.

Після офіційної частини та кількакратного відспівання Многоліття майже всі присутні підходили до отця і паніматки, щоб висловити свої найкращі побажання щастя і нових успіхів на новому місці.

Наступного дня, в неділю, 8-го лютого, відбулося величне й повне зворушливих моментів вшанування о. Наконечного його Свято-вознесенською парафією. Свято звеличив своєю присутністю Владика Антоній, який очолив Архиєрейську Службу Божу. Сослужили о. Наконечний і протидиякон Володимир Поліщук.

Прислуговували два семінаристи та ціла громадка (14!) вівтарних хлопців. Співав парафіяльний хор під проводом Леоніда Харченка. Церква була виповнена по береги, і відчувалося якесь напруження, хоч Богослужения ішло своїм порядком. Проповідь в обох мовах на тему митаря і фарисея виголосив Владика Антоній. Щойно після закінчення Літургії звернувся Владика до вірних із словом з приводу виїзду о. Івана до іншої парафії. „Ви мали щастя і дар з неба мати о. Івана протягом 14 років, — сказав Владика, — а тепер прийшов час, що його здібностей і талантів потребують інші — ".

Конечність і потребу перенесення о. Івана Владика злагіднив зрозумінням оправданого жалю парафіян із утратою улюбленого настоятеля, а також зрозумінням душевних переживань о. Івана, який вложив серце й душу в свою першу парафію.

Мало залишилося сухих очей, коли діти недільної школи під проводом своїх учителів заспівали отцеві дуже зворушливу прощальну пісню „Друзі назавжди" та вручили подарунок.

Після Служби Божої всі зібралися у парафіяльній залі, щільно заставленій столами та прибраній живими квітами. Без жодного перебільшення можна сказати, що заля була „битком набита", так що й просунутися було важко. Але кожному хотілося провести цей день як одна родина із своїм дорогим душпастирем. Було біля 240 осіб, а 50-ом відмовлено квитків з браку місця.

За головний стіл, крім о. Івана з паніматкою Мар'яною і дітьми Меланією і Михасем, засіли: Владика Антоній і його мати Доротея Попа, о. Сергій Непріль — настоятель сусідньої парафії УПЦ св. Тройці в Ірвінгтоні, о. Михайло Кучмяк — парох і о. Михайло Вівчар — сотрудник з української католицької церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, протодиякон Володимир Поліщук, пастор Каллігеи із місцевої протестантської церкви, паніматки Ірина Мелех і Ольга Буката та два семінаристи.

В заступстві хворого на той час голови парафіяльної управи Всеволода Луцкевича відкрив трапезу його заступник Іван Каневський та передав дальше ведення програми Іванові Головкові. Молитву та благословення вділив Владика Антоній.

Представники всіх прицерковних організацій висловлювали сердечну вдячність та найкращі побажання о. Іванові і його родині. Найбільше зворушливо було бачити, з якою щедрістю і любов'ю зверталися наші наймолодші, багато з яких виросли або й народилися при о. Іванові.

З-поза парафії із словом виступили: о. прот. С. Непріль, о. М. Кучмяк, адвокат Іван Романишин (від Спілки „Тризуб"), Константин Степовий від Товариства Прихильників ДЦ УНР.

Від цілої парафії, в імені парафіяльної управи й відсутнього голови, заступник І. Каневський, коротко вичисливши осяги й заслуги о. Івана протягом 14 років, зложив найкращі побажання та разом із Анною Худзій — головою Сестрицтва й клюбу жінок вручив отцеві чудовий плякет-грамоту з відповідним написом вдячкости й пошани, а паніматці Мар'яні гарний подарунок з правдивих перлів.

Зворушений о. Іван подякував усім за влаштування цього прощального бенкету, за співпрацю, любов і уважливість до нього і його родини на протязі цих 14 літ. Одні моменти згадував із сльозами в очах, інші — із гумором і усміхом. Особливо ж просив вірних дотримуватися християнської науки, завжди любити один одного та із сердечністю привітати нового настоятеля, шанувати й любити його... Відспіванням многоліття, молитвою о. С. Непріля та благословенням Владики закінчено цю емоційну імпрезу. Але ще довга черга людей підходила до о. Івана з родиною попрощатись, а головно побажати всього найкращого на новому місці та ще більших успіхів на дальшій праці в Христовому Винограднику.

Вслід за о. Іваном і його родиною полетять наші думки й молитви, а в серцях назавжди збережеться любов і незабутній спомин.

Людмила Почтар

Виставка картин А. Лисак і Т. Дякова в Едмонтоні

В днях 13-го, 14-го і 15-го березня в МекКей Гавз відбудеться виставка Адріяни Лисак з Монтреалю і Теда Дякова з Кутеней Бей, Б.К. Це вже друга виставка з черги, яку організовує Софія Скрипник цим мистцям в Едмонтоні. Перші були самостійні виставки мистців.

Адріяна Лисак народжена в Україні, студіювала мистецтво в Граці, Австрія, в Джордж Вілліям університеті, Еколь де Бозар в Монтреалі, одержала декілька нагород і відзначень в Парижі і в Канаді. Мала 21 самостійну виставку і багато групових в багатьох країнах світу.

Тед Дяків, уродженець Альберти, студіював мистецтво в Альбертському коледжі мистецтва, викладав мистецтво в Калгарськім університеті і в Альбертському коледжі мистецтва. Виграв дві престижеві нагороди: стипендію Візуального мистецтва і нагороду Пул.

Цим разом Адріяна Лисак показуватиме зовсім нові картини і технікою і сюжетами. Першою групою будуть ікони (дещо змодернізованого візантійського стилю). Ці ікони є прецизійно випалені на дереві, опісля натирані перевареною лляною олією, опісля мальовані або олійними красками, або знову випалювані та позолочувані правдивим золотом (голд-ліф). Другу групу становлять ліричні-ніжні акварелі або пастелі із сюжетом краєвидів (пластової оселі Батурин) та квіти. Третя група — це знову естампи на тему карт, цим разом більшого формату і на тлі історії України: — Пік — княжа доба, Кер — Козаччина, Треф — Перша і Друга світова війна, Каро — сучасність. Тлом для цих картин є шахівниця, бо, на думку Адріяни Лисак, „життя — це шахівниця долі".

Тед Дяків, мистець з Божої ласки, народився в Гай Прері, Альберта, вихований на фармі, почуває велику любов до землі і глини. Він не тільки гончар, але також скульптор і маляр. Тед Дяків працював у студії Еда Драганчука і Гарлен Гавза, світової слави гончарів. Він також уряджував майстерні з гончарства під час різних крайових і провінційних конференцій. Тед також не малий філософ: „дивлячись як повстає горщик на гончарському колесі — це неначе рослина, яка росте від зернятка до цвіту. Глина (для Дякова) — це засіб і мета. Навіть ужитковий горщик повинен бути як дорогоцінний камінь, як клясична музика". Його твори знаходяться у державних і приватних колекціях. Цим разом Дяків виставить свої найновіші скульптури, великі вази, тарілки і миски на стіни та багато посуду для домашнього вжитку.

Виставка відбудеться в МакКей Гавз, 10425 — 99 авеню, Едмонтон. Офіційне відкриття в п'ятницю, 13-го березня, 7:30 ввечорі. Виставку відкриє інж. Зенон Васараб, голова Провінційної Ради КУК. Виставка відкрита в суботу від 10-ої ранку до 6-ої вечора, і в неділю від 1-ої до 6-ої по полудні. Мистці будуть на виставці. Всіх щиро запрошуємо.

Н. Н.

Щедрий Вечір і духовна підготова до Тисячоліття Християнства в Глен Спей

Неділя, 18-го січня, була небуденним торжеством для української громади в Глен Спей. Вірні католицької св. Володимира і православної свв. Петра і Павла церков взяли участь в торжественному свяченні води і у відправі відновлення обітів, даних під час хрищення. Парох о. Юліян Осадца горіючою свічкою запалив свічки вірним, які були близько, а ті сусідним. Під час відправи вірні обернулися лицем до заходу, звідки приходить темнота, і разом голосно відреклися Сатани і його диявольських діл. Опісля обернулися лицем до сходу, в сторону світла, і присягли вірність Христові „Вірую в єдиного Бога...". Це була духова оборона та духовна підготова до Тисячоліття Хрищення України. Тоді о. Юліян виголосив добре опрацьовану проповідь, наголошуючи подію, якою Князь Володимир включив Україну в систему Візантійської Церкви та під вплив візантійської культури, неперевершеної у тодішньому світі. У своєму розвиткові церква тісно пов'язалася з нацією, стала національною твердинею, зокрема в моментах, які визначували долю народу.

Того самого дня і ті самі вірні зійшлися в год. 4-ій по полудні до церковної залі, щоб разом у родинній сердечності та в атмосфері предвічних колядок і щедрівок відсвяткувати Просфору-Щедрий Вечір. Заля — різдвяно прикрашена з зеленою ялинкою на сцені, на столах пишалися колачі і горіючі свічки. За головний стіл засіли о. Юліян з дружиною Стефанією, голова Комітету православної церкви свв. Петра і Павла д-р Володимир Мантика, муж довір'я інж. Петро Саляк і дяк Омелян Кендзельський.

Інж. П. Саляк, який вміло провадив бенкетом, привітав всіх від імені адміністрації церкви св. Володимира та сердечно і тепло склав новорічні побажання. Отець Юліян почав Просфору-бенкет торжественним „Бог предвічний...", поблагословив просфору, яку учасники ділилися, обмінюючись побажаннями. На сцену виступив Павло Наконечний зі справжнім „лідухом" на руках і „повніщував" всім різдвяно і новорічно, як це бувало в його селі на рідних землях. Під час вечері інж. Богдан Чапля продеклямував вірш Богдана Лепкого „Святий Вечір"; мистець Зенон Голубець — вірш власного укладу „Святий Вечір-молитва за всіх" та вірш свого батька „Різдвяна Ніч"; Анна Пищимуха, вірш Емілії Кулик-Дороцької „З колядою"; Василь Босак — вірш-віншування. Вірші були переплетені колядками і щедрівками, які починав дяк О. Кендзельський. Вірші оживили спомини і тугу за близькими, духово з'єднали з батьківщиною, яку не можна забути, і не можна забути братів і сестер, які без рідних проводять літа в таборах у засніжених тайгах. Д-р Володимир Мантика, голова Комітету православної церкви, красномовно унаглянив співпрацю і взаємну допомогу обох церков у Глен Спей, від імені парафії православної церкви вітав парафію св. Володимира, склав новорічні побажання, подякував за пожертви на церкву, а особливо подякував о. Юліянові за підтримку і за гарні, будуючі проповіді.

На закінчення цього незвичного родинно-торжественного Просфори-вечора о. Юліян подякував присутнім за участь, декляматорам віршів, жінкам, які під проводом Анни Грицковян приготовили гостину та подавали до столів, зокрема молодим парафіянкам Христі і Ярисі Саляк за їх активну участь у всіх церковних імпрезах, в приготуванні і переведенні, та подякував всім, що причинилися до успіху цього святочного бенкету. Вкінці, о. Юліян закликав уже тепер почати наполегливо працювати для спільного і гідного відзначення епохальної в історії українського народу дати хрищення України, сказавши „молім Всевишнього, щоб благословив нашу працю дружністю, єдністю, соборністю".

Михайло Кіндрачук

Ювілейні концерти Л. Мацюка

Під час цьогорічного молодечого ярмарку, який 16-го листопада відбувся в Гданську, оперний співак Любомир Мацюк (перший справа) подарував бандуру гданським бандуристам, а слухачам заспівав пісню „Грай, бандуро".

Наш відомий і заслужений співак Любо Мацюк, вже від кількох літ перебуває в Польщі, де продовжує свою мистецьку працю серед українців, даючи індивідуальні концерти, чи беручи участь в різних імпрезах, котрі улаштовують відділи УСКТ. Крім того він мав кілька виступів з оперним співаком Володимиром Денисенком та молодою адепткою вокального мистецтва Тетяною Підлуською, яка продовжує навчання співу у Торонто.

Властиву та безперервну співацьку кар'єру Любо Мацюк розпочав у 1947 році в Бразилії, разом зі своєю дружиною Ією, яка вперше відвідала ЗСА і Канаду в 1957-58 роках, одержавши найкращі оцінки відомих українських музичних критиків. Їхні спільні платівки, награні у Сан Павльо, а видані фірмою „Дністер" у Клівленді, посьогодні втішаються великим успіхом. Дальші їхні платівки, видані американською фірмою „Суперрекордінг" у стейті Іллиной, вийшли вже після їхнього переселення до Чикаго.

Щоб відзначити 40-ліття співацької кар'єри, Любо Мацюк запланував розпочати нове турне в Буенос Айресі, а пізніше у Бразилії, за сам: Куритиба Понта Ґраса, Блюменау, Сан Павльо і Ріо. Його концерти відбудуться при співучасті маестра Жоржа Кашаса, диригента оркестри, з якою награні усі платівки Мацюків. Якщо буде добра коньюнктура та відповідне зацікавлення, такі концерти відбудуться у ЗСА і Канаді, Австрії, Західній Німеччині, Чехо-Словаччині, Франції і Англії.

Для нас мешканців ЗСА і Канади, це буде нагода стрінути та послухати цього невтомного піонера камерного мистецтва. Такі зустрічі бажані і потрібні мистцям і усім тим, котрим дорога наша українська музична культура.

М. Івасівка

Українські архіви в Америці— їх значення, ціль, опіка

Архіви—це інституції, які зберігають документацію нашого народу з усіх проявів і ділянок: культурної, політичної, релігійної, громадської й з ділянки освітнього життя і творчости народу і нації.

Архіви мають усі культурні народи, бо в них зберігається документація різних періодів цивілізації, з яких пишеться історія усіх епох розвитку нації. Наша історія буде писатись і в дальших віках, а щоб майбутні дослідники, історики наступних віків могли писати історію наших часів, їм треба залишити архіви, тобто інституції, які зберігають документацію. Це імператив нашої нації, щоб не повторилась пропасть віків без документації.

Саме слово „архів" грецького походження, латинський відповідник „архівум" і ту назву вживають поляки. Це слово не всім достаточно зрозуміле, менше розуміє його наше довоєнне селянство, бо на селі була церква, читальня просвіти, бувала кооператива і це все.

Більш зрозуміло слово „музей", бо його експонати можна частіше побачити у виставних формах, тоді як документацію у великій мірі, головно в друкованій формі переховується закрито від світла і змін температури.

Ціль архівів зберігати документацію, щоб прийдешні покоління знали, хто ми були, що творили, що писали, за що боролись. В англомовних енциклопедіях пояснюється це слово так: "Archives a place where documents or records relating to the activities, rights, claims treaties, constitutions, family, communities or nation records are kept."

Процес зберігання документації вимагає великого знання і техніки, бо консервація—це дорога до далекого часу віків. Наші ближчі і далекі предки архівного питання не висували, може не розуміли, а з перспективи нинішніх часів бачимо, що давновікові архіви в нас не існували. Ми не зберігали документації, і сьогодні, йдучи до джерел, ми згубили і запозичаємо і відбрюзовуємо минуле від інших народів.

Із запозичених джерел наводимо два приклади: історик професор Михайло Грушевський писав „Історію України" на підставі головно польських і російських архівів. До „Облоги Львова" він наводить дослівні тексти польського історика, який описав облогу Львова військами гетьмана Хмельницького. В цих описах польський автор насвітлив польську сторону позитивами ад глорйям, а війська Хмельницького і самого гетьмана „оздобив" чорними плямами, наводячи цілу масу листування з польної квартири гетьмана і масою торгів за викуп, на які немає ні одної відбитки з листування, як правдивого документу. Польський історик написав „Облогу Львова" у віддалі 200 років.

Інший приклад з чужинецького джерела: Першого листопада 1918 року українські війська зайняли Львів. Це був Листопадовий Зрив. Польські джерела пишуть про „Львофскі дзєці" і „Орльонт, оборонцýв Львова"— українське військо звуть „Банди українське", хоч в день перед І-им листопада того ж року обидві сторони відбували військову службу в австрійських касарнях Львова, і носили однакові австрійські мундури.

У завзятих вуличних боях часто бували помилки, бо одні і другі не знали, хто поляки, а хто українці. По війні вже знали (?)—одні були „орлента", другі були банди.

Після війни українці видали дуже імпозантні ілюстровані Альбоми УСС і прекрасну „Історію Українського Війська" Тиктора і маємо для нас і для поколінь історичні документи з першого джерела, а вже з такого документа ніякий польський дослідник не може охрещувати одних „орлентами", других „бандами". Сьогодні архіви на чужині заступають державну працю і нашим обов'язком є нести архівним музеям допомогу, і якщо ми побудували їх 30 літ тому і вони не мають більше місця, то нашим християнським обов'язком з нагоди Тисячоліття Християнства в Україні скласти дар християнського серця. Заклакаємо громаду зробити це.

Ukrainian Archives and Museum, Inc.
11756 Charest St.
Detroit, Mich. 48212

Ukrainian National Museum
2453 West Chicago Ave.
Chicago, Ill. 60622

Ukrainian Museum— Archives main Office
4176 Spring Crest Dr.
Brooklyn, Ohio 44144.

Д-р Я. Салецький

Вшанували свого Владику

Часто в нашій пресі ми читаємо про нашу молодь, про наших наслідків, що переберуть кермо визволення України та привернення належного їй місця, що вона має посісти серед народів світу. Тужимо і уболіваємо тим, що робиться на рідних землях з нашою молоддю, чи вона буде приспана ворогом до справ України, чи може піде слідами своїх прадідів, князів, гетьманів, запорозьких козаків. Найсвіжіші відомості з України говорять про те, що нове покоління України виростає в дусі визволення України з ярма московського.

Нам, що живемо поза межами України, потрібно думати і працювати над тим, щоб не лише зберегти нашу молодь в українському дусі, а щоб з неї виростити майбутніх провідників народу, які б пізнали своє призначення, що на їх плечах лежить тягар визволення України з неволі. Так само, як за часів фараона єгипетського жидівський народ виростив свого Мойсея (з допомогою Божого Провидіння), так має бути з нашим народом і нашим поколінням, що прийде після нас.

Познаки того, що наша молодь на чужині своє не цурається. Ми вже бачимо, як наша молодь організовується, як вони виступають в обороні своїх братів на рідних землях.

У катедрі св. Володимира в Ню Йорку 1-го лютого в неділю, зібралися парафіяни до своєї церкви, щоб відзначити, вшанувати свого улюбленого Єпископа Антонія з днем його народження, як і з днем його небесного патрона св. Антонія Великого. Церква була переповнена молящими. Св. Літургію служив Владика Антоній, а йому співслужили о. Володимир Базилевський і о. Константин Каліновський. Чудово, милозвучно співав церковний хор під керуванням досвідченого диригента М. Лева. Дияконував о. А. Кулик.

Євангелію читав сам Владика Антоній, а Євангелія в день Небесного Патрона Вл. Антонія читав о. Константин Каліновський, який після і сказав слово на євангельську тему та згадав Владику Антонія, якому сьогодні день ангела і день народження. Владика Антоній належить до четвертого покоління, що народилося в Америці. Це та наша молодь, про яку ми так багато думаємо, турбуємося нею, щоб вона продовжувала нашу українську справу на поселеннях. Що в людей може бути неможливим, а в Господа все можливе. Не дуже легко живеться нам, православним, на чужині. Розкиданість, міжусобиці, ворожнеча, брак поклоникання в духовний стан — все це турбує кожного православного вірного. Що буде завтра, хто продовже життя Церкви? Єпископ для Церкви — це батько для родини. А бути Єпископом, присмником Апостольської благодаті — це вже понадлюдська справа. Божим Провидінням покликаний Владика Антоній бути єпископом для нашої Церкви.

Люди, що зібралися в цю неділю до церкви, щиро дякували Господеві за цей дар для вірних і церкви та просили Божих благословень для молодого єпископа Антонія, бо перед ним ще велика терниста дорога до Київських Печерських Лавр, де спочивають мощі прел. Антонії Київського, основоположника українських монастирів. Під час Служби Божої була присутня і мама Владики Антонія, до якої о. Констатин звернувся з щирою подякою від всіх молящих за те, що вона мала сили, енергію, любов до свого рідного і виховала такого сина.

Співом „Многая Літа" для Владики і його матері була закінчена Божа Служба.

Після Служби всі зійшлися до церковної залі на маленький бенкет, що був влаштований для Владики Антонія. За столом засіли церковні провідники парафії з головою Парафіяльної ради. На почесному місці сидів Владика Антоній зі своєю мамою та священиками. Було багато привітів та побажань для Владики. Настрій був радісний. А ця радість була пов'язана з тим, що перед ними сидів молодий високий Владика Антоній. Це — наша молодь, або один з представників її.

Під час бенкету о. К. Каліновський підніс досить цікаву справу, а саме: для нового єпископа Антонія треба створити фінансову базу для його праці. Він рекомендував, щоб при кожній Службі Божій була тарілка для єпископа, щоб люди мали змогу допомогти Владиці по своїх можливостях. Цю думку підтримали вірні і, мабуть, буде відкрите конто в українській щадниці, куди гроші можна буде пересилати на ім'я Владики. Владика Антоній є єпископом для стейтів Ню Йорку і Ню Джерзі. Якби всі парафії пішли за прикладом парафії св. Володимира в Ню Йорку, то можна було б створити для Єпископа фінансову базу для праці. Отож, закликаємо всіх православних стейтів Ню Йорку і Ню Джерзі підтримати цей задум кожної неділі маленьку лепту зібрати для Єпископа Антонія. Цю збірку гарно проводять наші алтарні хлопці, діти парафіян.

Православний

Св. п. І. Стрижаківський

Св. п. І. Стрижаківський

3-го листопада минулого року в нещасливому випадку в Трентоні, Н. Дж., на 63-му році життя трагічно згинув св. п. Іван Стрижаківський.

І. Стрижаківський народився в 1923 році в селі Слобідка Лісна, повіт Коломия, де почав науку в початковій школі.

З життєвих обставин родина Стрижаківських в 1934 році мусіла еміґрувати до Бразилії. Вона поселилася в штаті Парана на оселі Нова Україна, де батьки покійного Степан і Марія Стрижаківські придбали землю під господарство. З того часу починається для 11-літнього Івана трудове життя — відвоювання родючих земель від віковічних бразилійських пралісів. Там вже з молодих років він включився в церковне і суспільно-громадське життя.

В 1951 році Іван одружився з панною Ольгою, з дому Міщенко, а в 1960 році, вже з своєю родиною, переселився до ЗСА і поселився в Трентоні, Н. Дж.

Св. п. Іван Стрижаківський народився і виховався в міцній релігійній і національносвідомій родині і мав внутрішній запал, потяг та потребу до активної праці для своєї церкви і громади. А тому по приїзді на нове місце поселення відразу знайшов контакт з своєю православною церквою та з громадою Трентону взагалі.

Хоч з-за життєвих обставин покійний не зміг здобути високої освіти, однак весь час працював над собою і мав високу самоосвіту та широкі і всесторонні погляди на різні аспекти українського релігійного, суспільно-громадського та політичного життя української громади.

Мав лагідну вдачу і спокійний розважний характер, які найкраще надавався до співпраці в різних галузях, а тому скоро здобув авторитет і вийшов на чоло активних діячів трентонської громади.

Був довголітнім зразковим скарбником української православної парафії св. Юрія Переможця в Трентоні, а потім кількарічним головою парафіяльної управи, був постійним членом управи і активним жертвенним працівником Українського Народного Дому, членом організації Американців в Обороні Людських Прав в Україні, членом УАКРади, мужем довір'я Злученого Українсько-Американського Допомогового Комітету, членом федеральної кредитової кооперативи „Самопоміч" та членом її кредитового комітету, був заступником голови місцевого всегромадського комітету Тисячоліття Хрищення України, активним пропагатором англомовної Енциклопедії Українознавства.

Панахиду за спокій душі новоспочилого св. п. Івана відправив у похоронному заведенні Кошек-Портер при великій участі громадянства митрофорний протоієрей о. Микола Галета 5-го листопада. Від української православної парафії св. Юрія Переможця прощав покійного настоятель парафії мит. прот. М. Галета, а від Українського Народного Дому в Трентоні мгр Микола Нагірняк.

6-го листопада після заупокійної Служби Божої тлінні останки св. п. Івана були похоронені на українському православному цвинтарі св. апостола Андрея Первозванного в Савт Бавнд Бруку, звідки похоронна процесія повернулася до Трентону, де в парафіяльній залі відбувся поминальний обід.

На поминальному обіді, яким провадив приятель покійного Леонід Веремієнко, зі словом і згадками про покійного виступили Леонід Веремієнко, Михайло Дзюбас, д-р Еміль Грималяк, Панас Діденко та Галина Ільченко. Зачитано листа з співчуттям дружині Ользі і родині від дирекції ЗУАДК та листа з співчуттям і згадкою про покійного від мгр Дарії Кузик. Від родини покійного говорив брат покійного Володимир Стрижаківський.

Під час поминального обіду було зібрано на нев'янучий вінок 606 дол., які, на бажання родини покійного, були передані на фонд оборони Івана Дем'янюка. Велику частину цієї збірки склали родини Стрижаківських і Міщенків.

Покійний Іван осиротив і залишив у невідрадному смутку дружину Ольгу, 87-літніх батьків Степана і Марію Стрижаківських, що проживають тепер в оселі Нова Україна в Бразилії, сина Богдана з дружиною Дебі, дочок Лесю з мужем Давидом Пітерсоном і Марію з мужем Віктором Бухаревим та їхніх Павлусем і Катею, братів Володимира і Богдана та сестер Ольгу, Марію, Анну і Оксану з родинами. Залишив у смутку велику родину Міщенків, родину Бухаревих та велику кількість друзів і співпрацівників на всіх ділянках церковного та громадського життя.

Леонід Веремієнко

Лявірування...

(Закінчення зі ст. 2)

ських військ з Афганістану в Об'єднаних Націях, а голова афганського уряду, ставленик Кремля, проголосив односторонне перемир'я.

Розмови між Вашингтоном і Пекіном

Вашингтон досить подразнений деякими останніми потягненнями Пекіну відносно Америки. Наприклад, урядові Регене не подобається те, що Китай критикує Америку за намагання розбудувати т.зв. зоряну оборонну зброю яка має боронити Америку й Західню Европу перед московськими атомовими ракетами. Америка також обурена на китайців за те, що вони критикують Вашингтон за його політику в Нікарагуа і в Південній Африці.

Під сучасну пору ведуться розмови між Вашингтоном і Пекіном відносно контролі зброєнь, регіональних та економічних справ. Китай здає собі справу з того, що якщо він не змодернізує, та не розбудує своєї економіки, він не може стати світовою потугою, якою він хоче бути. „Могутній Китай буде силою, що охоронятиме мир у світі" — заявляють китайські головачі.

Як дотепер, то Китай має більше торговельних, культурних і виховних зв'язків з Америкою, як із Совєтським Союзом, зокрема ті китайські головачі, які вишколювалися в Москві. Вони твердять, що західні частини Китаю користали б з того, якби була більша торгівля зі сусідніми до них СССР.

Як відомо, Пінг відповів Горбачову на його пропозицію під час промови у Владивостоці, де він говорив про покращання відносин з Китаєм, що він, Пінг, зустрінеться з ним у кожному місці — уневажнивши ранішу постанову не подорожувати закордон — але тільки тоді, коли Кремль натисне на В'єтнам, щоби він відтягнув свої війська з Камбоджі. Та це не буде легко для Москви: Китай в заміну за це, не дає нічого Совєтському Союзові, а лиш обіцяє приязнь; натомість в'єтнамці можуть заборонити, щоб СССР користувався морською базою у заливі Кам Ранг, як що Москва відмовить економічну чи військову допомогу при окупації Камбоджі.

Розмови між Пекіном і Москвою

Західні спостерігачі пишуть, що цього місяця мають відбутися розмови між Пекіном і Москвою, які вирішать, як далеко розвинеться нова приязнь між китайським драконом і московським медведем. У цих розмовах вияснться... щирість совєтських обіцянок: чи Москва забере одну дивізію своїх військ з Монголії, та чи відтягне свої дивізії далі від китайського кордону? Чи віддасть китайцям острів Чорний Медвідь, що знаходиться при злитті рік Амуру і Ассурі, які творять совєтський кордон з північним Китаєм?

В останньому часі Китай значно збільшив торгівлю з Москвою. Рішив закупити торговельні літаки від Совєтського Союзу, замість від Америки; китайці рівнож постановили купити совєтський виряд для своїх атомових електрівень, хоч президент Реген зніс заборону продажу тих споруд для Китаю.

Небезпека для Америки

Американські урядові кола трохи потерпають, що обмеження для науковців у Китаї, можуть спричинитись до непорозумінь з Вашингтоном, якщо більше китайських студентів, які студіюють в Америці, схочуть тут залишитися. Також західні дипломати звітують з Пекіну, що там завважується більшу турботу тих китайських політиків, які раніше заохочували до тісніших зв'язків з Америкою: вони кажуть, що це спричинило „духове занечищення" ідеями Заходу.

Як Москва, так і Америка наражається на небезпеку із-за зв'язків з Китаєм. Американці побоюються, що китайці можуть використати ближчі взаємини з Москвою на те, щоб вимусити від американців кращого ставлення стосунків з Тайваном та примусити його до розмов про об'єднання.

Одначе Вашінгтон обстоює це становище, що Китай і Тайван повинні полагодити цю справу між собою, без того, щоб Америка до цих справ вмішувалася. Знову ж із-за щораз більшої доставки американської технології до Китаю виринає небезпека, що вона може попасти в руки СССР, якщо б Пекін і Москва посилили зв'язки між собою.

Китайський знавець, Чунг, з Національного Оборонного Інституту, є цієї думки, що залицяння Москви до Китаю є частиною стратегічного пляну Москви в Азії на Тихому океані, в який входять кращі відносини з Японією, поширення мілітарних зв'язків з Північною Корею, та затіснення співпраці з Індією, про що свідчить нещодавня візита Горбачова до Делі.

А головною метою цих стратегічних плянів Москви є зменшити американський вплив на цьому обширі, а скріпити свій власний. Як пишуть західні стратегічні знавці, ривалізація обох надпотуг, Америки і Совєтського Союзу, в цій частині світу, буде щораз більше посилюватися, а позиція Китаю в цій стратегічній гойдалці, буде збільшуватися.

Так представляється, під сучасну пору, велика стратегічна гра в покера — в трикутнику: Америка, Совєтський Союз і Китай.

З ОФІЦІЙНИХ УРЯДОВИХ кіл Білого Дому повідомили 22-го лютого ц.р., що президентура Рональда Регена входить у ключовий тиждень своєї фази з уваги на запланований випуск рапорту про Іранську-Нікарагуанську аферу, цей бо рапорт буде рішальний — як на нього зареагує. Президент як і те чи на своїх дотеперішніх становищах залишаться найвищі дорадники Уряду. В останніх днях багато з дорадників Рональда Регена відновили свою суґестію, щоб Президент скористався із випуску цього документу, вживаючи його як свій акт вибачення за його політичні потягнення в іранській афері. Цей крок Президента вони вважають як єдиний вихід із цієї запланованої ситуації, що зверне увагу американського громадянства на інші важливі і вітальні політичні справи. За словами цих же урядовців, — Доналд Ріган начальник персоналу Білого Дому й інші дорадники переконували Президента, що коли опублікують рапорт — Президент повинен зайняти більш агресивну лінію, як теж скликати пресову конференцію, що буде — першою від 19-го листопада минулого року.

СЕНАТСЬКА КОМІСІЯ закордонних зв'язків одобрила, нарешті, два старих американських договори про обмеження сили нуклеарних вибухів. Мова йде про угоду з 1974 року, яка обмежує потужність підземних випробувань 150 кілотоннами, і про угоду з 1976 року, що стосується нуклеарних вибухів для мирних цілей. Тепер обидві угоди повинні розглядатися повним складом Сенату ЗСА, який може їх і не затвердити. Дехто передбачає, що прихильників договорів не зберуть двох третин голосів у Сенаті, необхідних для ратифікації договорів. Щоб збільшити шанси на ратифікацію, сенатська Комісія також прийняла резолюцію, що закликає СССР і ЗСА спочатку підписати угоду з приводу перевірки дотримання договорів з 1974 і 1976 років, включаючи перевірку на місцях.

З'ЄДНАНІ СТЕЙТИ АМЕРИКИ мають намір різко збільшити видобуток металів платинової групи, щоб звести до мінімуму свою залежність від їх імпорту з СССР і Південної Африки. В минулому році в ЗСА було вироблено 1.2 мільйона унцій таких металів. Ця кількість покрила лише 22.6 відсотка запотребування американської промисловості. Платина і метали платинової групи — паладіюм, іридій, осмій, родій і рутеній широко використовуються у виробництві летунських двигунів і компюторів.

Фільм...

(Закінчення зі стор. 1)

П. Андрусів: „Як Олег здобував Царгород".

В. Бачинський: „Князь Ярослав Мудрий".

наших славних малярів, як Петро Андрусів, Володимир Бачинський, Надія Сомко, Леонід Денисенко, Микола Голодин і мало нам відомий сучасний баталіст Леонід Бенцель, що проживає у Сієтл, Ваш. У фільмі використані усі картини, що віддзеркалюють фрагменти історії України і не є легко вишукувати потрібні матеріяли в книжках, знімках та інших матеріялах.

Продуцент зраджує нам, що досі підготова цього фільму вже коштувала 200,000 дол. і можна було працювати тільки завдяки меценатам, які зрозуміли важливість такого документального фільму. Між цими меценатами А. і М. Мурованi, що здеклярували 10,000 дол., УНС і В. Матийців, що дали по 2,000 дол., кредитівка „Самопоміч" в Ню Йорку 1,500 дол. і цілий ряд Владик з митрополитами Стефаном Суликом і Максимом Германюком, що зложили по 1,000 дол., як теж численні наші чільні громадяни. Все це однак не вистачає, щоб фільм остаточно викінчити і на це потребує наш фільмовий продуцент ще принаймні 100,000 дол., які він надіється, що українська громада зложить на таку важливу та потрібну ціль. Отож ці відвідини в редакції це промінь надії для Я. Кулинича, який вірить, що його публічний заклик допоможе зрушити совість української громади і покаже ще раз її відому щедрість.

Коли ми слухаємо розповіді Я. Кулинича про його довгий та так невдячний шлях фільмового продуцента від далекої Австралії, Нової Ґвінеї до Канади, ЗСА, Італії, про ті десятки документальних фільмів, що їх досі вже зробив, то справді важко зрозуміти це завзяття, цю наполегливість і щирий патріотизм, що повели його у непопулярну у нашій спільноті ділянку фільмового мистецтва, яка однак сьогодні має таке велике значення у популяризації і закріпленні вільного українського життя і його історії. Завдяки Я. Кулиничеві ми маємо такі важливі для нашої історії фільми, як про Патріярха Йосифа, про посвячення собору св. Софії в Римі, про перший історичний Світовий Конгрес Вільних Українців, про Ювілейну Пластову Зустріч, про поселення українців у п'ятьох частинах світу та ряд інших, які він випродукував впродовж довгих років своєї фільмової праці. Між ними також, завважує він, є його фільм про усі конвенції УНСоюзу від 1962 року.

Споглядаючи, як горять очі нашого гостя, коли він вичисляє нам ввесь цей дорібок його життя і як одержимий він ідеєю закінчення цього фільму, над яким працює вже 10 років, ми не сумніваємося, що і цей задум йому вдасться завершити, але... коли дістане підтримку нашої громади.

Пожертви можна посилати: „Ukraina v Ohni", Acct. No.9965, Self-Reliance, 108 Second Ave., New York, N.Y. 10003.

Свідки...

(Закінчення зі ст. 2)

відтак польською мовою, тому й є можливі розбіжності.

Суддя відкинув цю аргументацію і звернувся до Епштайна, щоб він подивився на оригінал з його підписом. Епштайн відмовився.

Тоді М. Шакел хотів показати П. Епштайнові якусь знімку, але оборона запротестувала. Після консультації із суддями, головний суддя Дов Левін підтримав протест оборони і дав нагану прокуратурі за порушення процедур і „наводування свідка".

На закінчення своїх свідчень П. Епштайн перепросив суддю за подання попереднього дня в описі сторожа Івана, що його волосся було подібне до одного із суддів. Суддя відповів, що він не почувається ображеним. „Якщо б ми мали тільки цю проблему із цілою справою, то ми були б задоволені".

Прохання П. Епштайна звернутись до оскарженого, суддя категорично відкинув і на тому закінчилась цілоденна сесія у вівторок, 24-го лютого.

Як і в попередніх днях, заля була заповнена, а кожного дня після полудня приїжджають діти і молодь з різних шкіл. Багато репортерів і кореспондентів плянували їхати домів в половині і під кінець тижня, бо заповідається довгий процес, а сама тільки прокуратура зголосила біля 50 свідків.

У середу мав зізнавати другий з групи уцілілих свідків, Еліяу Розенберг.

Січневі Роковини в Гамилтон Тавшип

Посадник Джан Рафферті підписує проклямацію; стоять довкола нього (зліва): Дарія Лашин, Марія Кардаш, Микола Кардаш, Надія Литвин, о. Василь Макух, Михайло Дзюбас, Михайло Кузів, Леся Головчак, Ольга Антонів, Мирон Свідерський, о. Микола Галета, Михайло А. Дзюбас, Люба Гладій, Омелян Коцопей і Мауріс Т. Періллі.

Заходами Координаційної Ради УККА стейту Ню Джерзі перший раз у посадника Гамилтон Тавншип, Н. Дж., Джана К. Рафферті була підписана проклямація з нагоди проголошення української державности 22-го січня 1918 року. Багато українців у околиці Трентон живуть у Гамилтон Тавншип, де є українська католицька церква св. свщм. В. Йосафата, українська православна церква св. Юрія Переможця, Український Народний Дім та Дім осередку Спілки Української Молоді.

Присутні на підписанні проклямації в день 21-го січня були о. Микола Галета від української православної церкви, о. Василь Макух від української католицької церкви, а також преставники українських організацій та колишній посадник Гамилтон Тавншип Мавріс Т. Періллі.

В проклямації згадується, що уряд Совєтського Союзу не допомагав потерпілим жертвам від ядерного вибуху в Чорнобилі, що Москва штучним голодом в 1932-33 роках вимордувала 7 мільйонів українців і що Москва не дотримується міжнародних договорів у справі людських прав.

Референт зовнішніх зв'язків УККА в Ню Джерзі Михайло А. Дзюбас у своєму слові заявив, що молода українська держава не устоялася проти російсько-го-большевицького наступу, але боротьба за незалежність продовжується. Коли прийшла нагода у Другій світовій війні, ОУН під проводом Степана Бандери, проти волі Гітлера і Сталіна, проголосила відновлення української держави Актом 30-го червня 1941 року, а прем'єром України став Ярослав Стецько.

М. А. Дзюбас далі заявив, що Україна і всі поневолені Москвою народи, зорганізовані в Антибольшевицькому Бльоці Народів (АБН) боряться і будуть боротися і при допомозі волелюбних народів західнього світу розвалять московську імперію і побудують свої вільні держави на сході Европи і Азії і тоді запанує правдивий мир у світі. Закінчуючи, М. А. Дзюбас сказав, що проклямація посадника дає моральну підтримку тим, що боряться за незалежність в Україні сьогодні. Посадник Рафферті подякував всім присутнім, після чого коло урядового будинку вивішено український прапр.

У підписані проклямації взяли участь такі преставники організації: Михайло А. Дзюбас, УККА — Н. Дж., Микола Кардаш і Мирон Свідерський — УККА — Трентон, Михайло Дзюбас (ст.) — Український Визвольний Фронт, Михайло Кузів — ООЧСУ, Марія Кардаш і Ольга Антонів — ОЖ ОЧСУ, Дарія Лашин і Леся Головчак — осередок СУМ Надія Литвин — Батьківський Комітет осередку СУМ та Люба Гладій і інші. Омелян Коцопей — Гамилтонська українська група.

Михайло А. Дзюбас

ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ ЗСА зложив в Празі офіційний протест у зв'язку з тим, що чехо-словацькі власті не допустили кількох дисидентів на зустріч з трьома прибулими в Чехо-Словаччину членами американського Конгресу. Як заявив речник Державного департаменту Чарлз Редман, кілька чехо-словацьких правозахисників могли прибути на зустріч з конгресменами, однак інші були затримані властями.

Співробітники Української Редакції Радіо „Свобода" в Ню Йорку і Мюнхені
висловлюють глибокий сум і скорботу з приводу смерти

св. п.

Петра Григоровича ГРИГОРЕНКА

видатного гуманіста, батька правозахистного руху в СССР, одного із засновників Української громадської Гельсінкської групи.

Пам'ять про цю велику і шляхетну людину людину завжди житиме в наших серцях.

•

Дружині Покійного Зінаїди Михайлівній, синам і Внукам висловлюємо сердечне співчуття.

21 лютого 1987 р. відійшов у Вічність

сл. п.

ПЕТРО ГРИГОРЕНКО

генерал, співосновник Української Гельсінкської Групи в Совєтському Союзі, її провідний діяч, оборонець прав людини й українського народу. Покійний був в'язнем у психіятричній тюрмі і хоч втратив там здоров'я не відмовився від своїх переконань та залишився їм вірний до кінця свого життя.

На еміґрації в міру своїх сил розгортав діяльність у межах Закордонного Представництва Української Гельсінкської Групи, інформуючи світ про злочин большевицької влади.

Вельмишановній Дружині і всім членам родини Покійного складаємо вислови щирого співчуття.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Закордонне Представництво
Української Головної Визвольної Ради

Дослідне Об'єднання „Пролог"

Видавництво „Сучасність"

У великому смутку і жалю повідомляємо
Рідних, Друзів, Приятелів і Знайомих,
що 24-го лютого 1987 р. о 4-ій год. ранку
заснув у сні, після довгої, тяжкої недуги
на 89-му році життя
наш Дорогий
МУЖ, ТАТО, ДІДУСЬ І ПРАДІДУСЬ

бл. п.

Григорій Давидович ДОЦЕНКО

ПАНАХИДА відбудеться 27-го лютого 1987 р. о год. 7-ій вечора у похоронному заведенні Peter S. Murianka, 5316 Rising Sun Avenue, Philadelphia, Pa.

ПОХОРОН відбудеться 28-го лютого 1987 р. о год. 9-ій ранку з української православної церкви св. Покрови, 12th Street and Oak Lane Avenue, Philadelphia, Pa., опісля на український православний цвинтар св. Андрія Первозванного в Бавнд Бруку, Н. Дж.

В смутку:
дружина — УЛЯНА
донька — МАРІЯ САМОХВАЛ
внучка — ОЛЯ з мужем
ДЖОРДЖ П. МОТТЕР
правнучки — АЛІСІЯ І АМАНДА
дочка — ОЛЬГА з родиною в Україні
та покійного сина Павла родина

ПОНАД 4,000 СИРІЙСЬКИХ вояків, переважно танкові і панцерні частини, контролюють тепер, але не без труднощів, західню частину Бейруту й передмістя. Ливанські мусулмани-шіїти, продовжують ставити опір і стріляють навіть до сирійців, хоч здають собі справу, що Сирія має перевагу в людях і зброї і що не слід було б їм зачіпатися з великим і сильним сусідом. Політичні спостерігачі кажуть, що у випадку коли гинутимуть сирійські вояки, Сирія готова ввести більше війська до Ливану й окупувати повністю цю країну. В такій ситуації мусулмани усіх забарвлень будуть змушені співпрацювати з окупаційною владою, або понести консеквенції. Західні дипломати кажуть, що Сирія зробить таке потягнення тільки тоді, як це буде в інтересі СССР, головного протектора Сирії.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшла ненадійно на Вічний Спочинок
26-го жовтня 1986 р.
наша Найдорожча
ДРУЖИНА, МАМА, БАБУНЯ І ПРАБАБУНЯ

бл. п.

Марія Любомира Кузьмович-Головінська

Цією дорогою складаємо щиру подяку д-рові Романові Дикому за довголітню дбайливу опіку Покійної.

Наша найсердечніша подяка Впр. о. Митратові д-рові Іванові Біланичеві, пароховi церкви Христа Царя за духовну опіку, відвідини Хворої з Найсвятішими Тайнами протягом років, за відправлення Панахиди, Поминальної Служби Божої, прощальне слово в Церкві та відпровадження Тлінних Останків на цвинтар св. Марії на Факс Чейс.

Сердечно дякуємо о. шамб. Мартинові Канавановi за відвідини, слова розради, уділення Найсвятіших Тайн, участь у Панахиді і похоронних відправах.

Щиро дякуємо за вислови співчуття, участь у Панахиді, Поминальній Службі Божій та відпровадження Тлінних Останків на цвинтар Впр. і Всч. Отцям: шамб. Томі Бариляковi, Стефанові Гутникові, митратові Зенонові Злочовському, шамб. Мартинові Канавановi, Романові Мартинюкові, Романові Мірчукові, Маріянові Процикові, шамб. Михайлові Федоровичеві і кан. Ярославові Шустові.

Наша щира подяка Високопреосвященному Владиці Робертові Москалеві (Парма, Огайо), Впр. о. Митратові Степанові Кулакові (Вінніпеґ) та Впр. о. д-рові Архимандритові Любомирові Гузареві (Рим), за вислови співчуття і Служби Божі за душу Покійної.

Ми вдячні диригентові Петрові Длябозі і членам хору церкви Христа Царя за відспівання похоронних відправ.

Після Панахиди коротким словом вшанували Покійну: Анастазія Саґата від Марійської Дружини Матері Божої Зарваницької, Іванна Пенкальська від 48-го Відділу СУА і д-р Микола Ценко від Т-ва Бойківщина. Щира Їм подяка!

Зокрема дякуємо сердечно Анастазії Саґатій, голові Марійської Дружини і Дружинницям за зразкове приготування поминок, Ірені Райнер за їх переведення, Стефанії Бернадин за прощальне слово від бувших учениць гімназії СС. Василіянок, а Людмилі Чайківській за відчитання спогаду бл. п. письменниці Марії К. Головінської.

Дякуємо похоронному заведенню Михайла Насевича за взірцеве переведення похорону.

Сердечно дякуємо Сестрам Василіянкам і працівникам Менор Джуніор Коледжу, представникам Віллянова Університету та Витпейн бібліотеки у Блю Белл за співчуття, участь у відправах, за Служби Божі і квіти.

П-ву Володимирі і Петрові Войтовичам сердечна подяка, що прибули здалека, щоб віддати пошану і попрощати Покійну Імость відпустової Зарваниці.

Ми щиро вдячні за особливу поміч нашим приятелям: Олі Кузьмович, Людмилі і Зенонові Чайківським, Анастазії Жилавій, Славі і Миронові Біласам, Христині і Зенонові Дольницьким і Марії Куземській.

Дякуємо сердечно членкам Головної Управи СУА, 43-го і 48-го Відділів СУА, Союзянкам, подругам Пластового куреня „Чортополохи", Родині і всім, хто виявив нам теплоту серця; за особисті, телефонічні і листовні вислови співчуття, квіти і пожертви. Нехай Господь винагородить Вас сторицею!

В пам'ять Покійної зложили:

На СЛУЖБИ БОЖІ: Іванна Федорів, Мирослава Прокопович, Ірена і Ярослав Качанівські, Мирон і Теофіля Ганушевські, Анна і Петро Фіцяк, Наталія Лопатинська, д-р Петро й Анізія Мірчук, д-р Олександер і Іванна Білик, Сидір і Евгенія Новаківські, Український Клюб св. Василія, Михайло Роман, Оксана Горачецька, д-р Тетяна і Зенон Цісик, Марія Леськів, д-р Йосиф і д-р Джейн Орквішевскі, Осип і Надія Німилович, Христина й Орест Ганас, Богдан і Ксеня Коженьовські, д-р Андрій і Мотря Головінські, д-р Роман і Анна Максимович, родина А. Міджак, Роман і Ольга Гаєцькі, д-р Володимир і Ірена Чума, Христина і Мирослав Лисобей, Анастазія Дик, Зенон і Марта Василькевич, Марія Тимків, Йосиф Феснак, Ірена Райнер, мґр Модест і Теодора Кузьмович, д-р Трувор і Христина Кузьмович, д-р Олександер і Марта Ценко, Мирон і Анастазія Саґатий, Марійська Дружина, Кирило й Ірена Григоровичі, інж. Лев і Леся Яцкевичі, Катерина Марків, Євген і Лідія Марків, Ярослав і Іванна Пенкальські, Союз Українок — Відд. 48, Ольга Лукасевич, Теодозія і Володимира Брикович, Впр. о. митрат Мирослав і Марія Харина, Константина й Андрій Лопатинські, родина Конрад, Сестра Анна ЧСВВ, Сестра Ольга ЧСВВ, Сестри Василіянки, Наталія і Зенон Винявські, Сестрицтво Пренепорочного Зачаття Пречистої Діви Марії Ню Бранзвик, д-р Іван і Наталія Головінські, Пластова Станиця в Ню Бранзвик, працівники Бібліотеки Витпейн.

На ПАТРІЯРШИЙ ФОНД:

по 50 дол. — Петро і Володимира Войтович, Теодор Чіх;
30 дол. — Маркіян Онуферко;
по 25 дол. — д-р Тетяна і Зенон Цісик, Олена і Юліян Головчак, д-р Леонід і Ірена Рудницькі, інж. Мирослав і Христина Лисобей, Микола і Володимира Кавюк, д-р Ярослав і Стефанія Бернадин;
по 20 дол. — мґр Олександер Луцький, інж. Теодозій і Лукія Гриців, Ярослава Ісаїв, Катерина і Віра Пак, д-р Мирослав і Ірена Зелик;
2 дол. — Олександер Беднарський.

На „НАШЕ ЖИТТЯ", журнал СУА:

100 дол. — Анна Максимович;
по 50 дол. — д-р Іван і Наталія Головінські, д-р Марія і д-р Юрій Дицьо;
по 30 дол. — Володимир і Ірена Чуми, Роман і Ольга Гаєцькі;
по 25 дол. — Ростислава Богачевська, Ярослав і Ярослава Букачевські, Оля і Ярослав Городецькі, Христина і Зенон Дольницькі, Марія і Богдан Одежинські, Дарія Федак, Гурток Книголюбів ім. Ліни Костенко, д-р Іван і Ніна Куйдичі, Оля Кузьмович;
по 20 дол. — Слава Білас, Ірена Гаврилів, Ярослав і Ірена Качанівські, Марія Кондрат, Теодора Кузьмович, Ірина Кушнір, Ростислава Матла, Марія Угорчак, Оксана Поритко, Людмила Чайківська, Олена Шиприкевич;
по 10 дол. — Ольга Гайдук, Стефанія Григорчук, Лукія Гриців, Марійка Данилів, Ольга Диміцька, Марія Євсевська, Анастазія Жилава, Ніна Квашинська, Каролина Конрад, Марія Куземська, Марта Куземська, Ольга Лукасевич, Марія Луцька, Емілія Михалевська, Евгенія Новаківська, Анна Олійник, Надія Оранська, Стефанія Ракоча, Марія Романець, Іванна Суптельна, Богдан Тодорів, Іванна Федорів, Олександра Шуст, Олександра Яцкевич;
по 5 дол. — Стефанія Голіната, Оксана Горачецька, Іванна Осідач, Наталія Прохурська, Ірина Райнер.

На Український Освітньо-Культурний Центр: 50 дол. — інж. Лев і Леся Яцкевичі; 10 дол. — інж. Орест і Меліта Мартинович.

На беатифікаційний процес Митрополита Андрея Шептицького: 30 дол. — д-р Ярослав і Стефанія Бернадин.

На церкву Христа Царя: 20 дол. — Теодозія Гаврилів.

Чоловік — о. митр. ВАСИЛЬ ГОЛОВІНСЬКИЙ
ДІТИ з родинами

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

Увага! *Вийшла нова книжка!*

ВІД ПРАГИ ДО МОСКВИ

Ісаака Десяка

Спомини головного інженера Електропрому і шахт на Донбасі, центральною темою яких є особисті пережиття і досвід в системі совєтсько-сталінської індустріялізації і виробництва.

Тверда обкладинка і фотографії. Ціна: 10 дол. Пересилка: 1 дол. 50 ц. Замовляти:

Sofia Desak
281 Wilder Avenue, Staten Sland, N.Y. 10306

„Союзівка на вакаціях"!

З ОГЛЯДУ НА ВАКАЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ „СОЮЗІВКИ"

СОЮЗІВКА ЗАКРИТА

від 1-го березня до 1-го квітня 1987 року

Український Народний Союз
ПОШУКУЄ ДОСВІДЧЕНИХ

АҐЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ І ЗАГАЛЬНИХ АҐЕНТІВ-ПРОДАВЦІВ

зі знанням української і англійської мов на околиці
Чикаґо, Ню Йорк, Торонто, Філядельфії, північного Ню Йорку і Нової Англії
з метою розбудувати і керувати мережами аґентів-продавців в тих округах.

- Впроваджуючі інформації
- Платня у формі позички
- Відсотки від комісового
- Всі бенефіти

Звертатись до:
H.P. Floyd, National Sales Director
Ukrainian National Association, Inc.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

Найкращий дарунок

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ —

НЕОБХІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ!

ПОДБАЙТЕ, щоби в кожній публічній бібліотеці була повна і стисла двотомова

Енциклопедія України
В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

UKRAINE A CONCISE ENCYCLOPAEDIA
UNIVERSITY OF TORONTO PRESS

UKRAINE
A CONCISE
ENCYCLOPÆDIA

ЦІНА:

Том I	$ 75.00
Том II	$ 85.00
Хто замовить ОБА ТОМИ платить	$140.00

включно з пересилкою

Замовлення і належність ТІЛЬКИ ЧЕКАМИ або ПОШТОВИМИ ПЕРЕКАЗАМИ (М. О.) слати

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

Комітет Оборони Української Спадщини
та
Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ

на його працю та акції для

1. **Поширювання правди про Україну**
2. **Поборювання очорнювання та знеславлювання українців**
3. **Оборони громадянських прав українців**

Пожертви просимо пересилати чеками, або поштовими переказами на

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із виповненим вирізком цього заклику

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви $

ім'я та прізвище

число дому, вулиця

місцевість стейт поштовий код

МАТИ І БРАТ МЕХМЕТА Алі Аджі зустрілися з Папою Іваном Павлом II, на життя якого Аджа вчинив замах 13-го травня 1981 року. „Я благаю вас простити синові", — звернулася 50-річна Музеїн Аджа до Папи. „Я вже простив йому", — відповів Іван Павло II. Як відомо, він повідомив про своє прощення за тиждень після замаху, перебуваючи ще в шпиталі. Пізніше, в один з різдвяних днів 1983 року Папа відвідав Аджу у в'язниці і повторив йому про прощення.

Джерзі Сіти й околиця!

в неділю, 8-го березня 1987 р., о год. 3-ій по пол.

в залі Українського Народного Дому при Фліт і Овкленд Авеню, Джерзі Сіті, Н. Дж.

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНСоюзу НАДГУДСОНСЬКОЇ ОКРУГИ

до участи в яких запрошені й зобов'язані члени Окружної Управи і конвенційні делеґати і по два представники наступних Відділів:

з Джерзі Сіті: 25, 70, 170, 171, 270, 275, 286, 287; з Байону: 213 і 281

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Вибір Президії
3. Прийняття протоколу попередніх Зборів
4. Звіти уступаючої Управи Окружного Комітету
5. Дискусія над звітами
6. Уділення абсолюторії Управі
7. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії
8. Устійнення та схвалення пляну праці на 1987 рік
9. Доповідь ВОЛОДИМИРА СОХАНА, головного секретаря УНС
10. Різні справи
11. Закриття зборів

У зборах візьме участь:
ВОЛОДИМИР СОХАН, головний секретар УНС

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:
Володимир Білик, *голова*
Осип Зубрицький, *секретар* **Олександер Блаґітка**, *касир*

Пассейк, Клифтон, Патерсон, Ратерфорд і околиця!

В суботу, 7-го березня 1987 р., о год. 6-ій веч. в приміщенні Української Централі в Пассейку при 240 Гован Авеню

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів Українського Народного Союзу

до участи в яких запрошені і зобов'язані секретарі Відділів, члени Окружної Управи та конвенційні делеґати наступних Відділів:

42, 134, 182 і 394

НА ПОРЯДКУ НАРАД

1. Відкриття
2. Вибір Президії
3. Прийняття протоколу попередніх зборів
4. Звіти уступаючої Управи Окружного Комітету
5. Дискусія над звітами
6. Уділення абсолюторії Управі
7. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії
8. Устійнення та схвалення пляну праці на 1987 рік
9. Доповідь головного касира УЛЯНИ ДЯЧУК
10. Різні справи
11. Закриття зборів

У Зборах візьме участь
Уляна Дячук, головний касир УНС

За ОКРУЖНУ УПРАВУ
о. прот. Мирон Пахолок, *почесний голова* **Іван Хомко**, *голова*
Іван Блиха, *касир* **Василь Марущак**, *секретар*

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в НЮАРКУ, Н. Дж.
повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКРУГИ

відбудуться

В неділю, 8-го березня 1987 р., о год. 3-ій по пол. в залі Чорноморської Січі

680 Sanford Avenue, NEWARK, N. J.

до участи в яких запрошені і зобов'язані секретарі Відділів, члени Окружної Управи та конвенційні делеґати наступних Відділів:

14, 27, 37, 65, 76, 133, 142, 172, 214, 219, 234, 306, 322, 340, 371, 413, 459, 490

В ПРОГРАМІ ЗБОРІВ:

1. Відкриття і вибір Президії зборів
2. Відчитання протоколу попередніх Річних Зборів
3. Звіти уступаючої Управи: голови, секретаря і касира
4. Звіти Контрольної Комісії
5. Дискусія над звітами і уділення абсолюторії уступаючій Управі
6. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії
7. Слово представників Головного Уряду
8. Обговорення пляну праці на 1987 рік
9. Обговорення організаційної кампанії
10. Внески, запити, закриття зборів

В зборах візьмуть участь:

д-р Нестор Олесницький, гол. контролер УНС
Андрій Кейбіда, гловний радний УНС

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:
Ярослав Леськів, голова
Володимир Боярський, касир **Осип Сташків**, секретар

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

НЕСТОР ПЕЧЕНЮК, член УНС Відд. 439-го ім. Евгена Кновальця в Судбури, Онт. Канада, помер 3-го грудня 1986 року на 61-му році життя. Нар 1925 року в селі Стецива, пов. Снятин, Україна. Членом УНС став 1970 року. Залишив у смутку дружину Ярославу і три дочки: Соню, Оксану і Зорiку, маму та брата в Україні, багато приятелів в Канаді і в Україні. Похорон відбувся 6-го грудня 1986 року на цвинтаті Парк Ловн, в Судбурах, Онт.

Вічна Йому Пам'ять!

В. Зацерковний, секр.

ЕВА МАРЦІНОВСЬКА, член УНС Відд. 171-го ім. Лесі Українки в Джерзі Сити, Н.Дж., померла 18-го листопада 1986 року на 83-му році життя. Нар. 1903 року в Перемишлянах, Україна. Членом УНС стала 1922 року. Залишила у смутку 5 дітей, 15 внуків, 18 правнуків і брата Вілліяма Оленіка. Похорон відбувся 21-го листопада 1986 р. на цвинтарі Говп в Албіоні, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

С. Расн, секр.

ГРИГОР БОЯЦЮК, член УНС Відд. 83-го Т-ва ім. Івана Франка у Філядельфії, Па., помер 19-го січня 1987 року на 60-му році життя. Нар. 16-го листопада 1926 року. Залишив у смутку дружину Стефанію, сина з дружиною, сестру Вероніку Назаревич, брата Сидора на Україні, кузинів, брата Василя і дальшу і ближчу родину. похорон відбувся 24-го січня 1987 року на цвинтарі Овкленд у Філядельфії, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

А. Кушнір, секр.

ІВАН ПРОТЕНІК, член УНС Відд. 161-го Т-ва ім. св. Василія в Ембриджі, Па., помер 1-го лютого 1987 року на 80-му році життя. Нар. 5-го червня 1907 року в Марґаріт, Па. Членом УНС став 1945 року. Залишив у смутку дружину Марію, двох синів — Івана і Тому, двоє внуків, сім братів і дві сестри. Похорон відбувся 4-го лютого 1987 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Ембриджі, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ЖІНЕТТ СІДАР ЕРІЦ, член УНС Відд. 318-го С-ва св. Ольги в Нортгемптоні, Па., померла 21-го січня 1987 року на 53-му році життя. Нар. 2-го червня 1933 року в Нортгемптоні, Па. Членом УНС стала 1942 року. Залишила у смутку мужа Ернеста, сина Михайла, дочку Шерон, брата Івана, сестер Катерину і Анну. Похорон відбувся 21-го січня 1987 року на цвинтарі Кальварія в Черрі Гілл, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ОЛЬГА МАСНИК, член УНС Відд. 472-го Т-ва „Пласт" в Чикаго, Ілл., померла 18-го грудня 1986 року на 78-му році життя. Нар. 1908 року в Самборі, Україна. Членом УНС стала 1949 року. Залишила у смутку сина Ігоря з дружиною Олею і дітьми Тарасом і Катею, синову Наталку з дітьми Александрою, Юрієм, Петром і Ігорем, брата Осипа Скірника з дружиною Любою, ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 22-го грудня 1986 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!

Стефанія Кочій, секр.

СТЕПАН СИВИК, член УНС Відд. 379-го ім. св. Юрія в Чикаго, Ілл., помер 22-го січня 1987 року на 74-му році життя. Нар. 24-го жовтня 1913 року в селі Адречева, Сянік, Україна. Членом УНС став 1956 р. Залишив у смутку дружину Олену, синів Михайла і Стефана, сестру Анастасію Малейкий, двоє внуків, племінників і дальшу родину. Похорон відбувся 26-го січня 1987 року на цвинтарі Ейвон Сентер в Ґрейслейк, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Василь Семків, секр.

ІВАН БАЛЕШТА, член УНС Відд. 204-го ім. А. Гончаренка в Ню Йорку, помер 22-го січня 1987 року на 67-му році життя. Нар. 1920 року в Брукліні, Н.Й. Членом УНС став 1974 року. Залишв у смутку дружину Френсис. Похорон відбувся 26-го січня 1987 року на цвинтарі Джордж Вашінґтон Меморіял Парк в Парамус, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Мирон Заліпський, секр.

ВАСИЛЬ МЕЛЬНИЧУК, член УНС Відд. 204-го ім. А. Гончаренка в Ню Йорку, помер 16-го січня 1987 року на 82-му році життя. Нар. 29-го березня 1904 року в Україні. Членом УНС став 1933 року. Залишив у смутку сина Василя. Похорон відбувся на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Мирон Заліпський, секр.

АННА САЙКЕВИЧ, член УНС Відд. 413-го ім. Ольги Басараб в Юніон, Н.Дж., померла 25-го грудня 1986 року на 92-му році життя. Нар. 16-го березня 1895 року в Галичині. Членом УНС стала 1938 року. Залишила у смутку дві доньки Стефанію і Юлію, троє внуків і шість правнуків. Похорон відбувся 27-го грудня 1986 року на цвинтарі Евергрін в Гиллсайд, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

М. Фера, секр.

АНДРІЙ БАСАРАБ, член УНС Відд. 5-го ім. св. Миколая в Асторії, Н.Й., помер 3-го лютого 1987 року на 84-му році життя. Нар. 13-го грудня 1903 року в селі Голешів, Україна. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку синів Володимира і Дмитра; доньок — Ольгу і Марію з родинами в Україні та дальшу родину. Похорон відбувся 6-го лютого 1987 року на цвинтарі Вудленд у Бронксі, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Марія Климишин, секр.

ВАСИЛЬ ДОВГАЛЬ, член УНС Відд. 379-го ім. св. Юрія у Чикаго, Ілл., помер 2-го січня 1987 року на 66-му році життя. Нар. 5-го травня 1921 року в селі Котузи, Тернопіль, Україна. Членом УНС став 1951 року. Залишив у смутку дружину Евфрозину, доньок Ярославу МекЕллігат, Стефанію і Анну Марію, трьох внуків, двох братів, сестру Пелагію і дальшу родину. Похорон відбувся 8-го січня 1987 року на цвинтарі св. Миколая в Парк Ридж, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Василь Семків, секр.

ЮРІЙ ВЕРСТЮК, член УНС Відд. 126-го ім. св. Івана Хрестителя в Сліквіллі, Па., помер 12-го січня 1987 року на 90-му році життя. Нар. 8-го лютого 1896 року в Галичині. Членом УНС став 1920 року. Залишив у смутку дружину Стефанію, дочок Анну, Єлисавету, Ірену, Гелен і Стеллу. Похорон відбувся 15-го січня 1987 року на католицькому цвинтарі в Грінсбургу, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

Д-р МИРОСЛАВ М. ЧАПОВСЬКИЙ, член УНС Відд. 171-го ім. Лесі Українки в Джерзі Сиrі, Н.Дж., помер 29-го січня 1987 року на 65-му році життя. Нар. 1922 року в Дрогобичі, Україна. Членом УНС став 1981 року. Залишив у смутку дружину Альбіну, синів Андрія і Юрія і внука Юрія. Похорон відбувся 2-го лютого 1987 року на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

С. Расн, секр.

МИХАЙЛО ГРАБОВЕНСЬКИЙ, член УНС Відд. 147-го ім. св/ Михаїла в Аллентавні, Па., помер 25-го січня 1987 року на 56-му році життя. Нар. 26-го вересня 1930 р. в Аллентавні, Па. Членом УНС став 1948 року. Залишив у смутку матір Анастазію Грабовенську, племінницю Ненсі Де Фіоре і сестру Анну Басон. Похорон відбувся 27-го січня 1987 року на цвинтарі Св. Марії у Вайтголл, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Катерина Гуцайлюк, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 8-го БЕРЕЗНЯ 1987 р.

Нюарк-Ірвінґтон, Н. Дж. Річні збори Т-ва Запорізька Січ 371 Відд., о год. 1-ій по пол. в залі Чорноморської Січі при Сандфорд вул. в Нюарку, Н. Дж. На порядку: звіти Управи, дискусія над звітами, звіт делеґатів про 31-шу Конвенцію УНС, вибір нової Управи на 1987 р. Проситься членів прибути на збори. — В. Сенежак, гол., М. Дереш, секр.

● НА ПРОДАЖ ●

MYRON SURMACH, Apiary
169 West Saddle River Road
Saddle River, N.J. 07458
Tel.: (201) 327-6072

Всі бджоляні продукти, що їх творять бджілки — Божі мушки, що так гарно описав пан А. Бук у Свободі ч. 3-4-го жовтня, можна набути в Сурмі або просто з пасіки Сурмача.

Ось ціни на бджоляні продукти. Бджоляне молочко з тупело медом $5.00. Слоїк бджоляної перги $5.00. Слоїк бджоляного прополісу в капсульках $5.00. Два слоїки меду гречаного і конюшинного, все це за $22.00 з пересилкою. Ніде не купите того за $40.00.

● SERVICE ●

The Ukrainian Restaurant & Caterers
132 2nd Ave. (8 St.)
N.Y., N.Y. 10003
212-533-6765
— PRIVATE PARTIES —
Christenings · Graduations
Showers · Weddings
Anniversaries
Meetings and Wakes

ARKA Company DEPARTMENT STORE
26 First Avenue
New York, N.Y. 10009
Tel.: (212) 473-3550

Вже можна набути в Арці нові плити і касетки „Журавлів".

HELP WANTED

ПОШУКУЄМО
ВІДПОВІДАЛЬНУ ЖІНКУ
до пильнування двох дітей, 3 і 5 років і до легкої домашньої роботи. 3 або 4 дні на тиждень.
Лівінґстон, Н. Дж.
(201) 994-2812 вечером.

●FUNERAL DIRECTORS●

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

Richard H. Burnadz
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
FUNERAL HOME
371 Lakeview Avenue
CLIFTON, N.J.
Phone: (201) 772-1880
Funeral Director
Chapels available throughout the Metropolitan Area

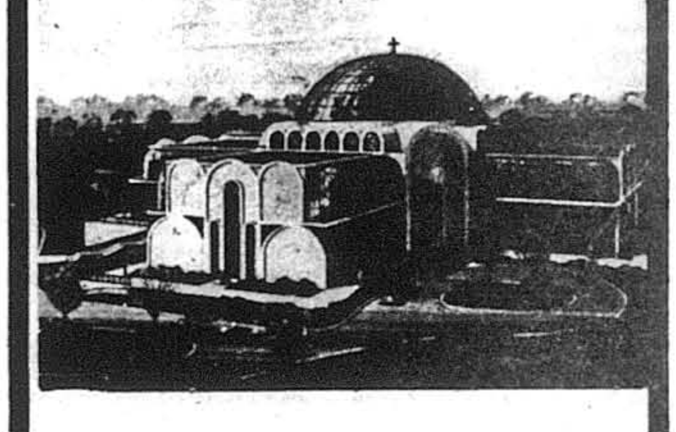
Купуйте місця поховання в Українському Націоналному Пам'ятнику- Мавзолею (від 1,340.00 — 3,438.00 дол.) Ціна включає гранітну плиту і напис.

4111 Pennsylvania Avenue, S.E.
Washington, D.C. 20746

Про подробиці можна довідатись:

— відвідавши нашу канцелярію при вищеподаній адресі,
— або телефоном: в урядові години від понеділка до п'ятниці від год. 10 вранці до 4 по полудні, телефонуючи на наш кошт (колект) (301) 568-0630, поза урядовими годинами: (301) 855-8864,
— або переславши негайно цей купон на адресу

UKRAINIAN MEMORIAL INC.
P.O. Box 430 • Dunkirk, MD 20754

Прошу прислати мені безкоштовно докладні інформації про місце поховання на Українському Національному Цвинтарі-Пам'ятнику або подзвонити мені

В МАВЗОЛЕЇ ...... В ЗЕМЛІ ......

Name ....
Street ....
City .... State .... Zip ....
Telephone: Area Code .... Number ....

Тел.: (201) 372-0468

ROSE-HILL MONUMENTS'

184 UNION AVENUE IRVINGTON, N.J. 07111

S. ZELINSKY — ПИЛИП ЧУЙ

ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО НАДГРОБНИКІВ. СТАВЛЯЄМО ПАМ'ЯТНИКИ НА ВСІХ ЦВИНТАРЯХ І НА СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, НЮ ДЖЕРЗІ І СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ, НЮ ЙОРК.

Granite ■ Marble ■ Bronze